

Finnish
He That Is In You
63-1110E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Hän, joka on teissä

Jeffersonville, IN, USA

10.11.1963, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

lähellä Sinua, oikaista itsensä tällä hetkellä. Ja voikoon se olla niin Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

²⁶¹ Minä, teidän pastorinanne, teidän veljenänne, kaikella uskolla mitä minulla on, olen pyytänyt Jumalaa asettamaan sen teihin. Minä uskon saavani mitä olen pyytänyt. Nyt, jos te tulette uskomaan sen minun kanssani, niin kaiken uskon mitä minulla on, minä annan teille tätä hetkeä varten.

Ja nyt, Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan Nimessä kieltäkää vaivanne ja sairautenne ja sanokaa sille: "Sinun täytyy mennä pois!" Koska teillä on usko, plus minun uskoni, Jeesuksen Kristuksen voiman kanssa, Jonka läsnäolo on täällä vahvistaakseen sen, ja todistaakseen, että Hän on täällä, ja tulee parantamaan teidät nyt.

²⁶² Uskotko sinä rouva sen, sinä, joka makaat siinä paareilla? Vaikka lihaksesi ovatkin sellaiset tuon skelrosiksen vuoksi, niin sinä voit kävellä, jos yrität. Nouse ylös Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Auttakaa hänet ylös. Siellä hän menee. Ettekö te usko? Loput teistä, nousee ja kieltäkää sairautenne. Uskokaa! Tämän naisen nilkat ovat vahvistuneet.

Kohottakaamme nyt kätemme ja ylistäkäämme Häntä.

²⁶³ Suuri Jehova Jumala, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, me jätämme itsemme nyt Sinulle, parantumista varten. Aamen.

Hän, joka on teissä

¹ Kiitoksia. Herra siunatkoon sinua.

Jääkäämme seisomaan hetkeksi, Sillä aikaa, kun rukoilemme. Kumartakaamme nyt päämme, ja kaikki, jotka haluavat tulla muistetuiksi tässä rukouksessa, kohottakaa kätenne ja sanokaa: "Jumala, se olen minä."

² Kaikkein Pyhin ja Armollisin Jumala, me tuomme nämä ihmiset Sinun eteesi heillä olevien pyyntöjen kanssa. He pyysivät tulla muistetuiksi; ja Herra, myös minun käteni on ylhäällä. Minä rukoilen Sinua olemaan armollinen meille. Sinä tiedät tarpeemme, ja me haluamme rukoilla niin kuin Sinä opetit meitä rukoilemaan: "Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maan päällä, niin kuin tapahtuu Taivaassa." Ja Isä, me haluamme pyytää tänä iltana armoa, ja hengen vapautta, niin että olisimme kykenevät tuomaan ihmisille Evankeliumin Totuuden, ja minkä me uskomme olevan tämän hetken Sanoman Sinun Seurakunnallesi; Herra, rukoillen, että me olisimme osa tuosta Seurakunnasta, joka tullaan kutsumaan ulos viimeisessä päivässä. Ja Isä, jos me emme ole tuo osa, niin paljasta meille, mitä meidän täytyy tehdä, ollaksemme tuo osa, ja anna meille armosi ja voimasi tässä koetuksen hetkessä, joka on maan yllä, koettelemassa kaikkia niitä, jotka täällä asuvat. Anna meille Sinun Pyhästä Hengestäsi, johtamaan ja opastamaan meitä, jotta me voisimme lopulta, lopussa, tulla Sinun luoksesi rauhassa tuota Iankaikkista Elämää varten, jota kaikki uskavaiset ovat odottaneet aina ajan alkamisesta asti. Auta meitä, Herra. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen. (Voitte istua.)

³ Olen todella kiitollinen ollessani täällä tänä iltana, ja olen kiitollinen Jumalan armosta, joka on annettu meille Jeesuksen kautta.

⁴ Ja sitten, tänänaamuisesta Sanomasta... Haluan nyt jokaisen läpikotaisin ymmärtävän sen. Luotan Jumalaan, että se ei ole tuo aika. Mutta Sanoma on totta. Se tulee olemaan joskus, jos tämä ei ole tuo aika. Ja se näyttää niin paljon tuolta ajalta, että minusta tuntui niin kuin entisajan Paavalista, joka sanoi: "Minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille koko neuvoa"; näettehän, kaikkea mitä tulee tehdä.

⁵ On yksi asia, jonka tein tänä aamuna, josta olen pahoillani, että sanoin sen. Minä kutsuin erästä veljeä nimeltä, jonka minä ajattelen olevan harhassa. Minun ei olisi tullut tehdä sitä. Minä en koskaan kutsu henkilöä nimeltä. Ja jos nauha sattuu tulemaan hänen käsiinsä, ja minä haluan tavata hänet ja puhua hänelle, koska minun mielestäni tuo veli on suuri mies, hyvä mies, joka on saarnannut täällä, tästä saarnatuolista, veli David du Plessis. Ja tarkoitukseni ei ollut sanoa hänen nimeään; mutta olin huolissani Sanomasta ja niin edelleen, ja siitä, että “mitä, jos se olisi tämä aika?”, ja minä kutsuin tuota veljeä nimeltä. Minä en tavallisesti tee sitä. Olen pahoillani, että tein sen. Rakastan veli David du Plessisiä. Hän on veljemme ja minä ajattelen, että tuonkaltaisen älykkään miehen tulisi olla enemmän opetettu Kirjoituksissa.

Kerron teille mitä se on. Se on keskustelu, joka Davidilla ja minulla oli...

⁶ Kerran hän puhui minun edestäni kokouksissa. Hän saarnasi suoraan tästä saarnatuolista, tai vanhassa kirkossa, juuri tästä saarnatuolista. Ja hänen veljensä Justus, oli tulkkini Etelä-Afrikassa, minne olen palaamassa. Ja he ovat hienosta perheestä, helluntailaiskodista, hän on todella hieno henkilö. Uskon, että David oli puheenjohtajana erään kerran Maailman Helluntailaiset Yhteisössä [World Pentecostal Assemblies], ja helluntailaisten maailmankonferenssissa. Hän oli yksi puheenjohtajista. Ja myöhemmin hän tuli Yhdysvaltoihin ja asettui Texasiin veli Gordon Lindsayn kanssa, ja sitten hän alkoi saarnaamaan ympäriinsä eri paikoissa.

⁷ Mutta mitä se oli, missä minä ajattelen kalliin veljemme erehtyneen, aivan kuten se on mahdollista minulle tai kenelle tahansa, hän alkoi toimimaan niin sanotun yläluokan kanssa. Hän puhui Princetonin Yliopistosta ja paikoista, jotka kutsuivat häntä, ajatellen tekevänsä sitä, mikä oli oikein, ja hän oli syöttämässä rehua suoraan koneeseen, ymmärrätkö, ja sellaista iloitsemista!

Eikä yksin se, vaan Täyden Evankeliumin Liikemiehet, jotka kustantavat kokouksiani maailman laajuisesti. Näettehän, minä rakastan noita miehiä, mutta varmastikaan minä en ole heidän kanssaan samaa mieltä siitä, kuinka he ovat jättäneet sen periaatteen, joka heillä oli aloittaessaan, ja nyt he tulevat aivan samanlaisiksi kuin mikä tahansa muu organisaatio. Ja mitä se on, niin he eivät yritä pysyä

Ja tuo Sana on yhä sama Sana. Ja tänä iltana me näemme Sen paljastavan itsensä meissä, kahdentuhannen vuoden jälkeen, koska Hän kirjoitti sen paperille ja Hän on täällä vahvistamassa ja näyttämässä, että Se on oikein.

²⁵⁷ Tässä on nenäliinoja. Sairaita ihmisiä on kaikkialla. Rukoilen, että suuri Pyhä Henki, joka on läsnä, joka näyttää ja kertoo nämä asiat, milloinkaan pettämättä, vaan, että aina se mikä on oikein, Se ei voi koskaan pettää, koska Se on Jumala. Voidelkoon Hän nämä nenäliinat Läsnaolollansa, ja parantakoon jokaisen sairaan henkilön, jonka ylle ne laitetaan. Ja Jumala, joka voi olla elossa kahdentuhannen vuoden jälkeen ja vahvistaa itsensä syntisten sydämille, jotka ovat lunastetut armosta ja uskosta, ja puhua omat Sanansa kuolevaisten huulten kautta, ja me näemme sen tapahtuvan aivan tarkalleen niin kuin Hän lupasi.

²⁵⁸ Oi Herra Jumala, minä pyydän Sinua olemaan armollinen meille. Ja voikoon jokainen mies ja nainen, joka istuu täällä, jolla on minkälaista sairautta tai vaivaa tahansa; niin kuin Mooses heitti itsensä väliin ihmisten puolesta, minä tänä iltana lasken sydämeni Sinun eteesi, Herra. Ja kaikella uskolla mitä minulla on Sinuun, ja jonka Sinä olet antanut minulle, minä annan heille. Kuten Pietari sanoi Kauniinportin luona: “Mitä minulla on, sen minä annan sinulle: Jeesuksen Kristuksen Nasaretilaisen Nimessä, nouse ylös ja kävele” Ja tuo rampa oli heikko joitakin hetkiä, mutta heidän pitäessään hänestä kiinni, hänen nilkkansa vahvistuivat, ja hän meni sisälle Jumalan Huoneeseen hyppien ja ylistäen ja siunaten Jumalaa.

²⁵⁹ Sinä olet sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja Hänen apostolinsa sanoivat: “Mitä minulla on, sen minä annan sinulle.” Se oli usko. Ja minä sanon: “Mitä minulla on, minä annan tälle kuulijakunnalle: Jeesuksen Kristuksen Nasaretilaisen Nimessä, kieltäkää sairautenne, koska suurempi on Hän, joka on teissä, kuin Perkele, joka yrittää ottaa elämänne. Te olette Jumalan lapsia. Teidät on lunastettu. Minä käskän Saatanaa jättämään nämä ihmiset.”

²⁶⁰ Voikoon Jumala, joka käänsi tuon myrskyn yhtenä päivänä, Jumala, joka pani tuulet ja aallot vaikenemaan, huolehtikoon Hän siitä, että jokainen tauti on otettu pois näistä ihmisistä, ja että Kristuksen voima tulee julki heidän elämässään tällä hetkellä. Voikoon jokainen syntinen tehdä parannuksen. Voikoon jokainen henkilö, joka ei ole

²⁵³ Mitä sinä ajattelet kaikesta tästä, sisar? Minä en tunne sinua. Sinä olet vieras minulle. Uskotko minun olevan Hänen profeettansa? Oh, sinun täytyy. Kiitos. Jumala tulee kunnioittamaan sitä. Sinä olet rouva White. Sinä tulet Fort Worthista, Texasista. Sinulla on lihastauti, ja hermotila. Sinä olet hyvin huonossa kunnossa, eikä sinulle ole mitään toivoa, niin pitkälle kuin lääketieteestä on kysymys. Sinun miehelläsi, hänellä on hengellinen tarve, jonka puolesta hän rukoo. Sinulla on siellä poika, ja hänellä on vaikeuksia selkänsä kanssa ja sydänvika. Sylissäsi istuu pieni poika, ja hänellä on jotakin puheessaan, jonka puolesta sinä rukoulet. Jos se on oikein, niin kohota kätesi.

Suurempi on Hän, joka on sinussa, kuin hän, joka on maailmassa. Uskotko sen? Koko sydämelläsi? Kaikella sillä? Kumartakaamme nyt päämme.

²⁵⁴ Hän kävi nyt rakennuksen lävitse. Hän todisti teille, että Hän on Jumala. "Suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa." Se on Herra Jumala. Nyt, Hän, joka on teissä, antakaa Hänen saada ensimmäinen tila. Sallikaa Hänen sanoa...

Sanokaa sydämessänne juuri nyt, jos voitte, koko sydämestänne, ja uskokaa se: "Tauti, joka oli ruumiissani, on mennyt. Se ei enää vaivaa minua." Ymmärrätekö? "Minä en enää ole sairas. Hän, joka on minussa, on suurempi kuin hän, joka on ruumiissani. Hän, joka on sydämessäni, on suurempi kuin hän, joka on lihassani. Koska Hän, joka on sydämessäni, loi Taivaat ja maan. Saatana on saastuttanut lihani, mutta minä olen temppeli, jossa Pyhä Henki elää. Sen vuoksi, Saatana, minä käsken sinua jättämään minun ruumiini. Jeesuksen Kristuksen Nimessä tule ulos minusta." Näettekö? Uskotteko te sen?

Rukoilkaamme nyt jokainen omalla tavallamme, sillä aikaa, kun minä rukoulen teidän puolestanne:

²⁵⁵ Kaikkivaltias Jumala, Taivaiden ja maan Luoja, Elämän Alkulähde, sydämen salaisuuksien Paljastaja, Sinä sanoit: "Jumalan Sana on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, ja Se jopa erottaa mielessä olevat ajatukset."

²⁵⁶ Tästä syystä, kun Sana oli tehty lihaksi, Hän tiesi mitä he ajattelivat, kun Hän erotti heidän ajatuksensa; Hän oli Sana, ja Sana tunsu heidän sydäntensä salaisuudet.

helluntailaisina, vaan yrittävät sekoittaa Helluntaita ja kaikkia muita yhteen.

⁸ Ja minusta näyttää, että veli du Plessisin kaltainen hieno mies tietäisi tarpeeksi Kirjoituksista, että kun hän näkee nukkuvan neitsyen yrittävän ostaa öljyä, niin aika on ohitse. Muistakaa, kun hän tuli ostamaan öljyä, ei siellä ollut yhtään öljyä jäljellä. Niin sanovat Kirjoitukset. Kun hän sanoi: "Antakaa meille öljystänne", mutta hän ei saanut Sitä. Hän saattaa hypätä ylös ja alas ja puhua kielillä ja mitä tahansa muuta, mutta Jumalan oman Sanan mukaisesti, hän ei saanut Sitä. Ja hän oli ulkona uloimmaisessa pimeydessä, ja siellä oli itkua, valitusta ja hammasten kiristelyä, kun Valittu Morsian oli mennyt sisälle; viisailla Neitsyillä oli öljyä lampuissaan.

⁹ Tunnen erään toisen miehen, jotakin jota tapahtui juuri muutama päivä sitten. Mitä se on, on se, että nämä hienot ihmiset saavat jotakin pientä, tiedättehän mitä tarkoitan, jokin pieni asia saa otteen ihmisten keskuudessa. Ja ensimmäiseksi heistä tuntuu, että se on Jumala, joka tekee sen. Ja monta kertaa se on Perkele, joka tekee sen.

¹⁰ Jeesuksella oli tilaisuus tullessaan Herodeksen eteen; Hänellä oli tilaisuus monta kertaa, ja he halusivat käyttää Häntä jonkinlaisena näytekappaleena.

Se on kaikki mitä he yrittävät tehdä Helluntain kanssa. Helluntai tuli ulos noista asioista, ollakseen erilainen, "ja niin kuin sika mutakuoppaan ja koira oksennukselleen", kääntyy ympäri ja palaa takaisin, ja on nyt Kirkkojen maailmanneuvostossa. Se on häpeä.

¹¹ Jumala, pidä minut pienenä ja nöyränä; niin, että Hän voi paljastaa Totuutensa. Näettehän, minä en milloinkaan halua tehdä sellaista. Ei kirkkaita valoja, ei häikäiseviä valoja ja maailman loistoa; salli minun valita tie muutamien Herran halveksittujen kanssa. Anna minun pysyä Sanan kanssa.

¹² Nyt he puhuvat Kirkkojen maailmanneuvoston yhdistämisestä Vatikaanin kanssa. Uskotteko heidän voivan Sanana kanssa? He saattavat tehdä niin organisaation kanssa, mutta ei Sanan kanssa. Niinpä ei ole mitään soviteltavaa. Näettehän? Organisaationa, on saman tekevää, kaikki on samanlaista; se on täydellisesti linjassa: äiti ja tytär. Mutta, kun on kysymys tästä Sanasta, niin minä olen aivan yhtä lujasti metodisteja, baptisteja ja presbyteerejä vastaan, kuin olen

katolisuuttakin vastaan, koska ne ovat äiti ja tyttäret tämän Sanan mukaisesti. Se on tämä Sana, jonka kanssa minä seison. Tämä, jokainen Sana Siitä.

¹³ Nyt tämä kallis veli, hän ja hänen vaimonsa ovat läheisiä ystäviäni. Monet teistä olette nähneet tuon kuvalehden. Kuinka tuo kallis, Jumalan lähettämä veli, saattoi milloinkaan antaa vaimonsa... Joku kertoi hänelle, että hän näytti Jacqueline Kennedyltä, ja niinpä hän otti itselleen yhden noista valtavan suurista kampauksista, ja sitten... Mistä se johtuu? Hän on yhteydessä tuonkaltaisten ihmisten kanssa koko ajan, ja lopulta...

Hyvän miehen ottaessa huonon naisen, tästä joko tulee hyvä nainen tai hänestä tulee huono mies. Näyttäkää minulle seuranne, ja minä kerron teille, minkälainen te olette. Katsokaahan, samanlaiset linnut kerääntyvät yhteen parveen. Pysykää poissa loistavista asioista!

¹⁴ Menin alas erääseen kaivokseen kerran siellä kaukana ylhäällä Arizonan ja Meksikon välissä olevilla vuorilla; veli Sothman, joka on täällä, ja minä, olimme siellä yhdessä. Ja minä menin sinne ja kaivoin esiin jotakin, mikä näytti tarkalleen kullalta. Mutta ainoa asia, mistä voitte erottaa, ettei se ole kultaa, on se, että se loistaa paremmin kuin kulta. Se kiiltää, ja kulta ei kiillä, se hehkuu. Näettekö? Ja sitä kutsutaan "katinkullaksi." Se ei ole edes sen arvoista kuin se kivi, jossa se on. Sitä kutsutaan rautasulfaatiksi. Uskon tiedemiesten väittävän, että vedet ja vuotavat hapot ja muut asiat eivät koskaan päässeet sinne tarpeeksi kovettaakseen sitä ja muodostaakseen siitä kultaa; se kiiltää paremmin, mutta siinä ei ole oikeita kemikaaleja itsessään.

Ja paljon sellaista tekouskoista kristillisyyttä. Se loistaa ja on kuin Hollywood; mutta Seurakunta hehkuu Evankeliumista.

¹⁵ Nyt joku sisar täällä, meni ja otti tämän Life-lehdessä olleen valokuvan noista seitsemästä Enkelistä, suurennutti sen ja lähetti minulle, ja Billy juuri näytti sen minulle. Tämä on tuo valokuva. Ja nyt, jos panette merkille tässä, sen ollessa lähtemässä, nousemassa takaisin ylös, kun Enkelit olivat tuoneet Sanomansa, niin se oli pyramidin muodossa, aivan tarkalleen niin kuin kerroin teille kolme kuukautta ennen kuin se tapahtui, millä tavalla se tulisi olemaan. Onko se oikein? Ja tuo huomattava Enkeli, siipensä takana sivulla, te muistatte Hänet. Sanoin: "Hänellä oli Hänen päänsä... tulee puhumaan." Ettekö te jopa

häntä. Mutta hän istuu siellä epätoivoisena, rukoillen. Ja sama Jumala, joka voi kääntyä ja kertoa tuolle naiselle hänen verenvuodostaan, on sama Jumala, joka on täällä; osoittaen, että Hän, joka on teissä, on voittanut maailman. Uskotteko te? Jos teillä vain voi olla uskoa, älkää epäilkö.

²⁵⁰ Syövästä puheen ollen, näen jälleen tuon mustan varjon. Se on naisen yllä, joka istuu juuri tässä. Hänellä on syöpä kurkussaan ja hän on huonossa kunnossa. Ja hänen puolestaan on rukoiltu ja hän on yrittänyt vastaanottaa parantumistaan. Rouva Burton, sinä tulet uskomaan! En tunne naista, mutta jos sinä uskot koko sydäimestäsi... Todellisuudessa tuo asia...

Anna minun selittää tämä sinulle. Sinä olet menettänyt äänesi sen vuoksi, ja mitä sinä yrität tehdä, sinä yrität rukoilla, että äänesi tulisi takaisin. Onko se oikein? Heiluta kättäsi tällä tavalla. No niin, tuo nainen on vieras minulle. En tunne häntä. Näettekö hänet? Näettekö, se on oikein. Siellä hän seisoo. Suurempi on Hän, joka on teissä, tuo usko, joka voi koskettaa Häntä, kuin hän, joka on sinun kurkussasi.

Uskotko koko sydäimestäsi?

²⁵¹ Sisar Larsen, tunnen sinut. Hän on vuokraemäntäni. Mutta sisar Larsen, sinä olet ollut lääkärissä tai jotakin sellaista. Sinua odottaa leikkaus. Se on oikein, eikä olekin? Suurempi on Hän, joka on sinussa, sisar Larsen, kuin hän, joka on maailmassa. Jeesus sanoi: "Minä olin muukalainen, ja te otitte Minut huoneeseen." Näettekö? "Mitä te olette tehneet yhdelle näistä Minun vähimmistäni, sen te olette tehneet Minulle."

Oi taivaallinen Isä, ole armollinen!

²⁵² Mitä sinä ajattelet? Sinua myös odottaa leikkaus. Sinä olet vieras minulle. Onko se oikein? Sinä et ole täältä. Sinä tunnet minut, mutta minä en tunne sinua. Mutta Jumala tuntee sinut. Uskotko sen? Sinua odottaa leikkaus. Sinä et asu täällä. Sinä olet läheltä Bedfordia, Springvillistä, tai jotakin sellaista. Se on mistä olet, Springvillistä. Rouva Burton... Ei, ei, suokaa anteeksi, en tarkoittanut sitä. Rouva Parker, se on nimesi. Eikö olekin? Suurempi on Hän, joka on sinussa, kuin hän, joka yrittää tappaa sinua. Onko se oikein? Uskotko koko sydäimestäsi? Sitten et tule tarvitsemaan leikkausta, jos uskot.

kaiken tämän jälkeen mitä tänään on tehty? Ottakaa vain vastaan parantumisenne ja sanokaa: "Herra, nyt minä kosketan Jeesusta Kristusta. Minä uskon." Ja voikoon Taivaan Jumala antaa sen.

²⁴⁵ "Suurempi on hän, Kristus, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa." Nyt siellä yleisössä, minne me kosketamme Häntä, Hän heijastaa itsensä takaisin, niin kuin tuon naisen koskettaessa Jumalaa Kristuksen kautta, joka heijasti takaisin hänen tarpeensa.

²⁴⁶ Näen nyt täällä nurkassa, näyttää kuin se olisi mies, joka on hyvin vakavassa tilassa. Ei, se ei ole. Se on nainen, joka rukoilee miehen puolesta, ja tuo mies ei ole täällä. Mutta se on nainen. Näen, että tuo nainen... Se on hänen isänsä, ja hän on kuolemassa syöpään, hyvin vakavassa tilassa. Tuo mies ei ole täällä. Hän on toisessa osavaltiossa... Hän on Georgiassa.

Jatka rukoilemista. Uskotteko koko sydämestänne nyt? Jatkakaa rukoilemista minun puolestani.

Naisen nimi, joka rukoilee, on rouva Jordan. Hän ei ole Georgiasta, hän on Etelä-Carolinasta. Jos se on oikein, rouva, nousisitko seisomaan, jos se on totuus. Rukoilitko sinä siten? Hyvä on, hyvä on. Uskotko sinä, että "Hän, joka sinussa on, on suurempi kuin hän, joka on maailmassa"? Uskotko, että Hän...

²⁴⁷ Katsohan, tässä on jotakin muutakin, sinulla on ollut suuri koulutus aikaisempina päivinäsi, tai jotakin sellaista, koska näyttää siltä kuin sinä olisit sekaantunut jonkinlaiseen kristilliseen... Eikö isäsi ole saarnaaja tai jotakin sellaista, tai jokin perheestäsi? [Sisar vastaa: "Se on mieheni."] Se on sinun miehesi, hän se on. Voin nähdä jonkun seisovan vierelläsi ja saarnaavan Evankeliumia, ja sinä olit kirkossa, ja hänellä oli yhteys sinun kanssasi. Hyvä on, siinä se on.

No niin, tämä nainen, minä en tunne häntä, mutta Jumala tuntee.

²⁴⁸ Onko sinulla jotakin käsilaukussasi, vaikkapa pieni nenäliina? Hyvä on, sitten istuudu ja rukoile, pane kätesi tuon nenäliinan päälle äläkä epäile, ja Hän, joka sinussa on, on suurempi kuin hän, joka on tappamassa isääsi. Usko koko sydämestäsi, ja se tulee olemaan niin kuin uskot.

²⁴⁹ Haluan nyt kysyä teiltä jotakin. Minä en tunne tuota naista. Niin pitkälle kuin tiedän, se oli ensimmäinen kerta, kun koskaan olen nähnyt

näe siipiä siellä? Ja tuo Enkeli on siellä. Aivan sillä tavalla kuin sen sanottiin olevan.

¹⁶ No niin, ainoastaan Jumala voi tehdä sen. Heillä on myös täällä valokuva naisesta, josta sanottiin... Monasti ihmiset sanovat...

¹⁷ Erottamisessa sanotaan: "Tämä henkilö on varjostettu kuolemaan, hänen yllään on tumma varjo."

¹⁸ He sanovat: "No niin, hän vain sanoo sen." Näettehän, näitä ovat nuo ihmiset, jotka eivät voi mennä perille asti, he eivät voi nähdä sitä. He voivat huutaa teidän kanssanne, he voivat keskustella kansanne; mutta, kun se tulee siihen, että todella uskoo kaiken, koko sielulla ja ruumiilla, niin he eivät voi tehdä sitä.

Mutta näettehän, jos Jumala on siinä ja kertoo Totuuden, silloin tämä on historian viimeinen aika. Tämä on maailman historian viimeinen aika. Se on loppumassa. Aikaa ei ole enää oleva, jonakin päivänä. Jumala vahvistaa kaiken sekä hengellisesti, että tieteellisesti.

¹⁹ Kun olin pieni poika sanoin: "Valopatsas, joka näytti tähdeltä."

²⁰ Kuinka monet muistavat nuo entiset ajat, kun heillä oli tapana kutsua sitä "Tähdeksi"? Kun se ilmestyi täällä alhaalla joella, silloin, kun Hän sanoi: "Niin kuin Johannes Kastaja oli lähetetty..."

²¹ Nyt lopulta, Se tuli alas, ja Siitä otettiin valokuva. Meillä tavallisesti oli yksi täällä jossakin. Kyllä, he sanovat, että se on tuolla nurkassa, en voi nähdä sitä. Se todistaa tieteellisesti, että se on Totuus.

²² Ja nyt, kun sanottiin, että ihmiset olivat "varjostettuja", ja täällä oli eräs nainen kameran kanssa. Se on aivan niin kuin mikä tahansa tavallinen valokuva, joka otetaan kameralla. Minä sanoin... Eräs henkilö ihmetteli sitä. Ja minä sanoin tuolle naiselle: "Sinä olet varjostettu kuolemaan, syövän kanssa. Siellä on tumma varjo." Tuo nainen kääntyi ympäri ja otti valokuvan. Tuo nainen on ollut täällä antamassa todistuksen ja hän saattaa olla täällä vielä tänäkin iltana.

Siellä on nyt tuo nainen musta huppu yllään. Hyvä on, se on tieteellinen todiste, että se on totuus. Ja välittömästi sen jälkeen, kun tuo nainen oli julistettu "terveeksi", he ottivat valokuvan, eikä sitä enää ollut siellä. Mikä sitten osui tuohon kameran linssiin? Ja mikä sitten oli lähtenyt pois, niin, ettei kamera enää ottanut sitä, sen jälkeen, kun hänen oli ilmoitettu parantuneen?

Minä seisoin täällä ja kerroin teille, että nuo seitsemän Enkeliä tulisivat.

²³ Veli Fred oli yksi... Näin veli Fredin hetki sitten. Ajattelin, että hän olisi juuri tässä jossakin, mutta en näe häntä. Oh, täällä takana. Hän seiso i noin puolentoista tai kahden mailin päässä siitä paikasta, jossa minä olin, ja kuuli tuon räjähdysten, tuns i sen kalliiossa ja kaikkea muuta, sen räjähtäessä. Onko se oikein, veli Fred?

Ja siellä oli tuo Enkeli, joka lähetti minut takaisin noiden Sanomien kansaa. Ja tässä se on pyramidin muodossa, aivan niin kuin näytin teille täällä kuinka se tulisi olemaan, kerroin teille kuinka ne tulisivat seisomaan, ennen kuin lähdin.

Ja siitä otettiin valokuva toisensa jälkeen, yli koko maan, aina Meksikoon asti, ollen kolmekymmentä mailia korkea ja kaksikymmentäseitsemän mailia leveä. Ja se on niin korkea, ettei kosteus eikä mikään voi... Kosteutta ei ole kuin noin kahdeksan tai yhdeksän mailin korkeudessa, ja sen jälkeen siellä ei ole mitään, mikä saisi aikaan kosteutta. Ja uskoisin tämän olleen joko kaksikymmentäseitsemän mailia korkean ja kolmekymmentä leveän tai kolmekymmentä mailia korkean ja kaksikymmentäseitsemän mailia leveän. Life-lehdessä oli siitä artikkeli, tai oliko se Look-lehti? Kumpi se oli, Look tai Life? Life! Life-lehdessä. Uskon, että se oli toukokuun 17. päivän numerossa.

²⁴ No niin, siellä se on, tieteellisesti todistettuna, että se on Totuus. Niinpä me sen vuoksi emme ole huolissamme siitä, että onko se Totuus. Sekä tieteellisesti, että hengellisesti on todistettu, että se, mitä sanottiin, tapahtui. Niinpä Seitsemän Sinetin Sanoma sulki sisälleen koko Raamatun Sanoman. Seitsemän Sinettiä sulkee Uuden Testamentin ja oli sinetöinyt Sen, se on totta. Me tiedämme, että se on niin profetian mukaisesti, tieteen mukaisesti ja Sanan mukaisesti. Kolmen täytyy antaa todistus siitä, että se on Totuus.

²⁵ Siksi me tiedämme, että me olemme lopun ajassa; me olemme täällä. En tiedä kuinka kaukana se on; Hän ei tule koskaan antamaan meidän tietää sitä, koska Hänen tulonsa tulee olemaan “kuin varas yöllä”. Mutta ystävät, veljeni, sisareni, olkaamme valmiit kaikesta huolimatta. Kurittakaamme itseämme, koska maailma tulee jatkamaan suoraan eteenpäin. He eivät tule koskaan edes tietämään, että se on

mutta teidän täytyy vastaanottaa se. Jokainen teistä on parannettu, mutta teidän täytyy vastaanottaa se.

²³⁹ Nyt, todistaaksemme, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti; jos Hän seisoi täällä, Hän ei voisi ollenkaan parantaa teitä, teidän epäuskonne kanssa. Teidän täytyisi uskoa se, aivan samalla tavalla kuin teidän täytyy uskoa se juuri nyt. Sen täytyisi olla samoin, koska heidän epäuskonsa vuoksi Hän ei voinut tehdä monia voimallisia tekoja. Onko se oikein? Ja epäuskon vuoksi Hän ei voi tehdä monia voimallisia tekoja tänään.

²⁴⁰ No niin, kuka oli se, joka voi ennustaa sen? Jumala. Kuka oli se, joka sanoi tämän? Jumala. Kuka oli se, joka teki tämän? Jumala. Kuka oli se, joka sanoi, että siellä tulisi olemaan karhu, ja kaikki nämä muut asiat, ja seitsemän... Kaikki nämä asiat, jotka ovat tapahtuneet? Kuka oli se, joka sanoi sen? Hän, Kristus, joka on meissä, paljastaen itsensä, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, profetoimalla meidän kauttamme.

Kuka pysäytti tuulet? Kuka loi nuo oravat? Sama, joka loi oinaan Aabrahamille... joka kutsui Häntä nimellä “Jehova-Jireh.” Nuo yhdistelmälliset lunastavat nimet yhä kuuluvat Hänelle. Hän on yhä Jehova-Jireh: “Herra voi hankkia Itsellensä Uhrin.”

²⁴¹ Haluan teidän jokaisen syvimmän vilpittömyyden nyt. Jos te todella uskotte koko sydämestänne, niin yhtään heikkoa henkilöä ei tule olemaan keskuudessamme viiden minuutin kuluttua. Täällä ei olisi yhtään henkilöä, joka ei seisoi ja sanoisi: “Minä olen terve”, jos te vain uskotte sen. Voitteko te uskoa sen?

²⁴² Katsokaamme nyt tuleeko Hän luoksemme ja paljastaako Hän itsensä, sillä aikaa, kun kumarramme päämme.

²⁴³ Herra Jeesus, auta minua nyt. Ja minä tulen tottelemaan Sinua, Herra, kaikella miten vain tiedän kuinka totella. Anna anteeksi syntini ja rikkomukseni. Rukoilen Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²⁴⁴ Ottakaamme nyt tämä puoli tässä, joku täällä. Uskokaa, älkää epäilkö! Joku, joka ei tunne minua, jos mahdollista. Minä en voi sanoa minne näyt tulevat menemään. Minun täytyy vain tarkata Sitä. Ja, jos Se tekee sen, silloin te tiedätte onko se totta vai ei. Uskokaa vain, ja älkää epäilkö. Ja, jos Hän tulee tekemään sen, niin tuletteko te uskomaan

katsoko sitä! Älkää katsoko sitä, minä olen mies. Näettekö? Mutta muistakaa, tämä Jumalan Sana on Totuus, ja minä yritän elää Sen mukaan.

²³⁵ Jos minä menen tänne ulos ja alan tekemään asioita väärin, asioita, jotka eivät ole oikein, tekemään syntiä, ryyppäämään ja tupakoimaan, tai teen asioita, jotka eivät ole oikein, niin tulkaa te ja sanokaa minulle siitä, koska se ei ole soveliasta. Silloin minä haluan jättää maailman. Minä en halua lähteä ennen kuin se tapahtuu. Näettehän, minä en halua tehdä sitä.

²³⁶ Mutta niin kauan kuin yritän elää ja tehdä sen mukaan mikä on oikein, ja yritän elää niin kuin kristityn tulee elää, niin ottakoon Jumala silloin oman Sanansa, kun Hän kuulee minun seisovan Sen kanssa. Vaikka se on maksanut minulle niin monia ystäviä ja maailman suosion, ja muuta sellaista, ja olen monien vihaama ja kirkkokunnat ovat potkaisseet minut ulos, niin kuitenkin haluan pysyä uskollisena tälle Sanalle. Se on Jumalan Sana. Ja minä rakastan Jumalaa. Niinpä se on Jumalan Sana. Ja sanon teille, että "Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja Hän on meissä nyt."

²³⁷ Nyt, jos Shakespearen elämä olisi minussa, eläisi minussa, jos Shakespeare eläisi minussa, niin enkö minä tekisi Shakespearen tekoja? Jos Beethoven olisi minussa, niin enkö minä tekisi Beethovenin tekoja? Jos Dillingerin henki olisi minussa, jos John Dillinger eläisi minussa, niin enkö minä olisi John Dillinger?

Jos Beethoven olisi minussa niin enkö minä olisi Beethoven? Näettekö? Jos Castro olisi minussa, niin enkö minä olisi Castro?

Ja, jos Jeesus Kristus on minussa, niin Hänen tekojansa minä teen, koska Hän on minussa. Ja eikö Hän sanonutkin, että tuo sama asia tulisi tapahtumaan?

²³⁸ Mitä Hän nyt tulisi tekemään, jos Hän seisoi täällä, ja jos Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti? Hän sanoisi: "Minä voin tehdä vain sen mitä Isä näyttää minulle." Onko se oikein? No niin sillä tavalla Hän teki sen eilen.

No niin, onko Hän sama? Entä miten on sairauden kansaa? Teidän hintanne on jo maksettu. Joka ainoa teistä on jo parannettu sairaudestanne. Onko se oikein? Jokaiselle teistä on annettu anteeksi,

tapahtunut. Kun armon ovi on suljettu, tulevat saarnaajat saarnaamaan pelastusta, ja saamaan ihmiset parannukseen ja jatkamaan edelleen aivan niin kuin he aina ovat tehneet. Niin on tapahtunut muissa ajanjaksoissa, ja niin se tulee olemaan tässä ajanjaksossa.

Ja Ylöstempaus tulee olemaan niin äkinäinen ja nopea, että maailma ei tule koskaan huomaamaan, että he ovat menneet. Niin se on. He eivät tule tietämään mitään siitä. Hän tulee ja ottaa Morsiamen pois salaa, Se tulee olemaan poissa, eivätkä he tule tietämään siitä mitään.

Niinpä, olkaa rukouksessa. Rukoilkaa minun puolestani. Me emme tiedä, milloin tuo hetki tulee olemaan, mutta me uskomme, että se tulee olemaan pian. Pysykää poissa loistavista asioista. Pysykää Evankeliumin kanssa. Pysykää suoraan siinä nyt ja rukoilkaa.

²⁶ Billy antoi minulle juuri pienen muistilapun, jossa sanotaan: "Joku haluaisi vihkiä lapsen Herralle." Onko se niin? Kohottaisitteko kätenne, jos joku... Kyllä, kaksi vauvaa. Hyvä on, tuokaa heidät tänne ylös. Ja veli Neville... Ja, jos sisar, joka soittaa pianoa, tulisi tänne vihkimisen ajaksi. Me emme halua jättää pois ketään.

²⁷ Muistakaa nyt, että huomenillalla tähän aikaan, jos Herra tahtoo, me tulemme olemaan New Yorkissa, ja me menemme sinne taistelukentälle, "taistellaksemme hyvän uskon taistelun."

²⁸ Juuri tänne, sisar, tänne eteen. Minä tulen ottamaan ne... Kiitos.

²⁹ Ja nyt, kuinka monet tulevat rukoilemaan puolestani? Jos se on Jumalan tahto, ja toivon sen olevan, ja jos se sopii veli Nevilille... niin sunnuntaista viikon päästä minä tulen olemaan matkalla takaisin Louisianaan, ja pysähdyn tänne kokousta varten.

³⁰ Haluan kiittää teitä kaikkia ystävällisyydestänne. Tuo rouva, joka lähetti minulle nuo makeiset sinne, minä arvostan sitä. En tiedä kuka hän oli, mutta joku lähetti minulle sellaisia kotitekoisia, ja ne olivat tosi, tosi maukkaita. Olen täynnä niitä juuri nyt, kiitos sinulle. Ja luuletteko, etteivät nuo pienet asiat merkitse paljoa? Aivan varmasti ne merkitsevät; ja eri ihmiset ojentavat lahjansa rakkautensa merkiksi Billy Paulille, ja kun saan ne, te ette tiedä kuinka paljon arvostan sitä. Jumala siunatkoon teitä. Minä tulen muistamaan sen, ja kuinka paljon enemmän Hän tulee muistamaan sen. Näettehän? "Niin paljon kuin te olette tehneet yhdelle

näistä Minun pienimmistäni, te olette tehneet Minulle.” No niin, laupeutta tullaan osoittamaan, kun laupeutta on osoitettu.

³¹ Nyt meillä on tässä joitakin hienoja pikku kavereita. Haluan, että seisotte ja laulatte tuota laulua, *Tuokaa heidät sisälle*. Hyvä on, te veljet, tulkaa tänne hetkeksi.

[Vauvojen vihkiminen Herralle.]

³² Minä rakastan Häntä. Ettekö tekin? Hän on ihmeellinen. No niin, lupasin, että lopettaisin tänä iltana 8:30, joten se antaa minulle puoli tuntia aikaa. En oikein tiedä sitä, saattaa olla, että menee hieman myöhempäänkin.

³³ Olen iloinen nähdessäni veli Dauchin täällä tänä aamuna. Ja minä en tiedä, minne tuo toinen mies meni; mutta, jos hänellä milloinkaan on ollut kaksoisolentoa, niin tänä aamuna täällä istui mies, joka oli täydellinen kaksoisolento hänelle. Minä sanoin: “Kumpi on veli Dauch?” Katsoin toisesta toiseen, ja aikomukseni oli mainita siitä, mutta olin niin kiireinen sanomani kanssa. Tiedätkö veli Dauch, sinä näytät aivan sellaiselta kuin aina olet näyttänyt. Olen niin iloinen nähdessäni hänet tuossa tilassa.

³⁴ Juuri hiljattain minulla oli kaukopuhelu Tucsonista, rukoillakseni jälleen hänen puolestaan, kun jotakin muuta oli tapahtunut hänelle. Luulisin, että veli Dauch on yhdeksänkymmenen tai yhdeksänkymmenen yhden. Ja teidän ruumiinne rapistuvat, mutta, “monet ovat vanhurskaan ahdistukset, mutta Jumala vapauttaa hänet niistä kaikista.” Ja joskus, kun ruumis tulee sille paikalle, että se ei enää pidempää pysy koossa, niin tiedän, että Hän pitää kiinni kädestä. Vaikka se olisi vain multakokkare, niin Jumala lupasi nostaa sen jälleen ylös viimeisenä päivänä. Ja minä olen siitä niin kiitollinen.

³⁵ Muistan, kun veli Dauch tuli tänne altaalle kastettavaksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä, eikä hänellä ollut edes vaatteita, joissa olisi voinut kastaa, mutta hän halusi mennä kasteelle joka tapauksessa. Ja Jumala on ollut armollinen tuolle miehelle. Ajatelkaapa vain, että hän on kaksikymmentä vuotta yli sen ajan, jonka Jumala on luvannut hänelle. Jos se ei ole armoa, niin mikä on?

Ja sitten yhtenä päivänä hän makasi siellä täydellisen sydänkohtauksen kanssa; ja sitten sydäninfarkti vielä kaiken lisäksi. Ja

Mutta nyt alkää enää olko epäuskoisia. Uskokaa koko Sanoma. Uskokaa, että se... Jos se ei ole kirjoitettu Raamatussa, silloin alkää uskoko sitä. Mutta, jos Se on Raamatussa, niin silloin meissä elävä Pyhä Henki on velvollinen tekemään sen, jos me uskomme Sen. Onko se oikein?

Tiedän, että se on vaikeata. Näettehän? Mikään ei tule helposti.

²²⁸ Se oli kovaa Hänelle kuolla, niin että tämä voitaisiin tuottaa teille. Se oli vaikeata Hänelle, mennä Golgatalle. Mutta Hän huusi: “Ei niin kuin Minä tahdon, vaan niin kuin Sinä.” Näettehän, Hän ei halunnut lähteä, Hän oli nuori Mies, ja Hänellä oli veljiä. Hän rakasti heitä, aivan niin kuin minä rakastan teitä. Mutta Hän ei voinut elää, niin että he myös olisivat eläneet, ja niinpä Hän kuoli, jotta me voisimme elää. Se ei ollut helppoa. Hänen täytyi tehdä se. Katsokaa minkälainen kuolema odotti Häntä! “Isä, hetki on tullut. Ja tulisiko Minun rukoilla, että Sinä ottaisit tämän maljan pois Minulta? Ei!” Hän ei halunnut tehdä sitä, mutta Hän halusi Jumalan tahdon tapahtuvan.

²²⁹ Katsokaahan nyt, jos te uskotte saman asian... Älkää nyt ollenkaan varjostako sitä. Vain uskokaa se, vain ehdottomasti uskokaa se. Älkää epäilkö sitä, uskokaa se!

²³⁰ Jos minä otan ihmiset vastaan rukousjonossa, ja sanon: “Sinä tiedät, että minä en tunne sinua.”

²³¹ “Ei; et tunne veli Branham.”

²³² Sitten te voitte tuntea jonkun siellä yleisön joukossa sanovan: “Ahah, mutta hän lukee, mitä he ovat kirjoittaneet rukouskorttiin! Se on telepatiaa!”

²³³ Nyt sanoin: “Hyvä on, tänä sunnuntaina emme tule jakamaan rukouskortteja. Haluan jokaisen täällä, joka on vieras, joka ei ole milloinkaan aikaisemmin ollut täällä, nousevan seisomaan.” Ja sitten Pyhä Henki tulee erottamaan, mitä heissä kaikissa on. Onko se oikein? Te näette sen molemmilla tavoilla.

²³⁴ “No niin, siinä on jotakin vikaa.” Näettekö? Ei ole mitään tapaa... te ette voi... Näettekö, niin kauan kuin Saatana voi saada valtaansa, hän saa teidät uskomaan mitä tahansa.

Ja hän tulee osoittamaan teille jokaisen vian mitä minulla on, ja minulla on paljon vikoja, joita hän voi osoittaa teille. Mutta alkää

vain täytyy uskoa. Eikö se olekin oikein? Näettehän, Hän, joka on teissä, on suurempi kuin teidän sairautenne.

²²² Kuinka moni täällä on sairas ruumiiltaan, eikä tunne minua, mutta uskotte, että teillä on tarpeeksi uskoa koskettaa Ylipappia, kohottakaa kätenne ja sanokaa: “Minä uskon.” Hyvä on. Siellä on käytännöllisesti katsoen käsiä kaikkialla. Kuinka moni täällä tuntee minut ja tietää etten tiedä mitään siitä, mistä teillä on tarve, ja te haluatte Jumalan koskettavan teitä, kohottakaa kätenne. Näettekö? Hyvä on.

²²³ Rehellisesti sanoen, täällä ei ole ketään, josta tietäisin jotakin, jotka juuri tällä hetkellä ovat sairaita; mutta tämän pojan, joka istuu täällä, minä tunnen. Olen rukoillut hänen puolestaan monta kertaa. En voi muistaa hänen nimeään, mutta hän on Kentuckysta. Hän kirjoittelee minulle koko ajan, ja hän on henkilökohtainen ystävä veli ja sisar Woodille, ja käy heidän luonaan. Ja hän on osallistunut kokouksiin pitkän, pitkän aikaa. Hän on ainoa henkilö, jonka tunnen.

²²⁴ Veli Dauch, niin pitkälle kuin tiedän, on kunnossa, tai hän ei istuisi täällä. Hän oli kovasti sairas yhtenä päivänä, ja Herra paransi hänet.

²²⁵ Minä en tunne tätä henkilöä. Ja minä en tiedä kenelle nämä kainalosauvat täällä kuuluvat, ehkä tuo henkilö on täällä, en tiedä.

Tunnen monia teistä, mutta Jumala Taivaassa tietää, että tällä hetkellä en tiedä, mitä te haluatte. Minulla ei ole mitään aavistusta. Se on hieman vaikeata täällä Tabernaakkelissa, koska tunnen paljon ihmisiä.

²²⁶ Tässä on se mitä se on. Kun tulette paikkaan... No niin, minä tulen joskus tänne ja sanon: “Hyvä on, me annamme jokaiselle rukoukortin ja otamme heidät jonoon.” Joku tulee menemään pois... Nyt te ette voi...

Ystävät, minä tulen avaamaan sydämeni ja kertomaan teille jotakin. Te ette voi kätkeä sitä. Minä tiedän juuri sen, mitä te ajattelette. Se on totta. Minä tiedän, mitä te ajattelette. Ymmärrätekö?

²²⁷ Ja joskus te sanotte: “Veli, minä uskon.” Te uskotte johonkin asti, näettehän. Minä tiedän sen. Ja te olette juuri täällä, kun minä... juuri nyt, voitelu on tulossa ylleni ja minä voin tuntea sen kuin valtimon sykkeen. Näettekö? Tykytyksen eri paikoista.

eikö Jumala parantanutkin tuota miestä ja nostanut häntä ylös! Jopa tuo juutalaislääkäri, joka oli hoitanut häntä, puhui siellä hallissa hänestä minulle sanoen, että hän on jo mennyt. Näettekö? Miten syvää onkaan Sinun rakkautesi.

Oi Herra. Kuinka suuri onkaan Sinun rakkautesi!

³⁶ Nyt meillä on täällä joitakin nenäliinoja, joiden ylitse tulemme rukoilemaan muutaman hetken kuluttua, mutta ensin minä tulen puhumaan teille hieman uskosta. Ja katsokaamme sitten miten Herra johdattaa, mitä me tulemme tekemään siitä eteenpäin. Kaikkein parasta on jättää, se vain Hänelle. Oi, mitä onkaan istua yhdessä Taivaallisissa paikoissa!

³⁷ Puhuin joillekin ystäväistäni tänään, tultuani ulos tuolta Blue Boarista syömästä. Kysyin: “Aiotko viipyä iltakokoukseen?”

³⁸ “Kyllä.”

³⁹ Sanoin: “Sinun täytyy luultavasti ajaa kello kahteentoista tai yhteen asti.” He odottavat pääsevänsä kotiin noin kello kuusi aamulla, he ovat kaukaa. Muistakaa, he ovat ihmisiä ja väsyvät aivan kuten minäkin. He olivat alhaalta Tennesseestä, jonne he ovat menossa. Herra siunatkoon heitä.

⁴⁰ On niin monia asioita, joista voisin puhua, mutta se veisi kaiken ajan, mutta kun en pääse näkemään teitä niin kovin usein, niin haluan puhua teille hieman. Mutta, jos minulla ei ole tilaisuutta kertoa teille kaikkea mitä ajattelen teistä täällä...

Haluan sanoa näistä veljistä; jotkut heistä peruuttivat kokouksensa.

⁴¹ Veli Jackson täällä tänä aamuna antoi tuon kauniin tulkinnan tuolle tuntemattomalle kielelle, jonka joku veli puhui, vahvistaen, että Se oli Jumala. Panitteko merkille, että Hän ei koskaan sanonut, että se ei ollut väärin; Hän ei sanonut, että se ei ollut niin, Hän vain antoi varoituksen kuunnella. Näettekö? Niinpä veli Junior oli täällä tänä aamuna ja peruutti oman kokouksensa.

Ja ymmärrän muidenkin veljien toisista seurakunnista läheltä Sellersburgia tehneen niin.

⁴² Ja veli Ruddell, hän oli täällä tänä aamuna. En tiedä ovatko he jälleen täällä tänä iltana. Kyllä he ovat täällä! No niin, Herra siunatkoon sinua veli Ruddell, ja sinua.

Minä en yksinkertaisesti voi ilmaista sitä mitä ajattelen. Mutta, kun tulemme sinne toiselle puolelle, haluan istua keskustelemaan kunkin teidän kanssanne kymmeneksi tuhanneksi vuodeksi kerrallaan. Silloin me tulemme puhumaan sen kaiken selväksi.

⁴³ Ja nyt, kun elo on kypsää ja työntekijöitä vain vähän, niin kaivautukaamme siihen, sillä saattaa olla, että joku syntinen istuu kuuntelemassa. Saattaa olla joku, jonka kohdalla tämä ilta voi muuttaa koko suunnan.

Ja, jos tuo aika ei ollut tänä aamuna, niin tämä ilta saattaa sulkea kirjat. Muistakaa, ei tule enää yhtäkään enempää pelastumaan, sen jälkeen, kun nuo nimet ovat lunastetut! Kuunnelkaa jokainen nyt erittäin tarkkaavaisesti, ennen kuin luen Kirjoituksia.

⁴⁴ Kaikkien niiden nimet, jotka koskaan tulisivat lunastetuiksi, Jumala pani ne Karitsan Elämän Kirjaan ennen kuin maailma tuli edes olemassaolonsa. Kuinka moni tietää sen? Niin sanoo Raamattu. Ja antikristus viimeisissä päivissä tulee olemaan niin lähellä todellista asiaa, todellista Seurakuntaa; aivan kuten Juudas oli, kunnes se pettäisi jopa Valitunkin, jos se olisi mahdollista. Onko se oikein? Mutta kukaan ei voi tulla Jeesuksen luo, ellei Jumala lähetä häntä. Ja kaikki, jotka Jumala on antanut Hänelle, ovat tuleva Hänelle. Ja, kun Hän ottaa tuon Kirjan, kun viimeinen nimi...

⁴⁵ Katsokaahan, Lutherin ajanjaksossa Hän veti ulos heidät kaikki. Kaikki heistä Hän veti ulos Wesley'n ajanjaksossa. Kaikki eri ajanjaksoissa, helluntailaisten ajanjaksossa, Hän vetää heidät ulos. He ovat täällä eikä heitä tulla tuomitsemaan muiden kanssa, he tulevat olemaan ylöstempauksessa. Ja sitten, kun viimeinen nimi on lunastettu, joka oli pantu Karitsan Elämän Kirjaan, joka teurastettiin ennen maailman perustamista; kun tuo viimeinen nimi on lunastettu, Hänen työnsä on päättynyt. Hän tulee esiin vaatimaan mitä Hän on lunastanut. Se saa sydämemme vuotamaan verta.

Ja kukaan ei voi tulla lunastetuksi ellei hänen nimeään ole pantu Karitsan Elämän Kirjaan ennen maailman perustamista. Keitä he ovat? Minä en tiedä. Kukaan muukaan ei tiedä. Vain Jumala yksin tietää.

kertomaan Natanaelille kuinka hän oli tullut sinne ja missä hän oli ollut sitä ennen ja mitä hän oli tehnyt; ja kuinka Sinä kerroit tuolle naiselle siellä kaivolla hänen syntinsä, kuinka hän oli elänyt aviorikoksessa viiden miehen kanssa, ja että se, jonka kanssa hän eli, ei ollut hänen miehensä. Sinä olet yhä sama Jumala.

²¹⁷ Bartimeus seisoi siellä sokeassa tilassaan; mutta kuitenkin, sydämessään hänellä oli näkökyky nähdäkseen, että jos se oli Jehova tuotu ilmi. Poikana Jeesuksessa Kristuksessa, niin Hän kykenisi tuntemaan hänen tarpeensa. Ja hän huusi: "Sinä Daavidin Poika, ole minulle armollinen!" Ja se pysäytti Sinut, ja Sinä käännyit ja paransit hänet. Oi Isä, kertoen hänelle, että hänen uskonsa oli pelastanut hänet.

²¹⁸ Tuo pieni aneeminen nainen, jolla oli verenvuototauti, jota ei moneen vuoteen voitu pysäyttää. Hän oli tuhlaannut kaikki rahansa lääkäreihin, eikä kukaan heistä voinut auttaa häntä. Hän tuli yhteen Sinun kokouksistasi, Sinun puhuessasi ihmisille siellä Galileassa, ollessasi matkalla Jairuksen taloon. Tämä pieni nainen oli sanonut sydämessään, ilman Kirjoitusten tukea: "Jos minä vain voin koskettaa Hänen viittaansa, niin uskon, että tulen terveeksi." Ja hän sai mitä hän halusi, kun hän kosketti Sinun viittaasi. Ja Sinä kerroit hänelle, että hänen uskonsa oli tehnyt sen, kuvailit hänen tarpeensa, ja hän parantui.

²¹⁹ Meille on kerrottu Sanassa, että Sinä olet meidän Ylipappimme, joka istut Korkeudessa, aina valmiina välittämään puolestamme. Ja myöskin että Sinuun, koska olet Ylipappi, voidaan koskettaa heikkoutemme tunteella. Herra Jumala, suo, että jokaisella ihmisellä täällä tänä iltana olisi etuoikeus koskettaa Sinua, suurta Ylipappia, ja tulla terveeksi. Jumalan kunniaksi minä pyydän sitä, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

²²⁰ Onko jaettu rukouskortteja? Sanoin Billylle ettei... Onko kenelläkään rukouskorttia? Hyvä on, sanoin hänelle, ettei antaisi niitä. Ajattelin, että menee niin myöhäiseen, kun puhun niin paljon. Ja kun minä sanoin: "Yritän lopettaa kello kahdeksan kolmekymmentä", niin te nauroitte, ja minä tiesin teidän tietävän mistä te puhuitte. Mutta minä rakastan teitä.

²²¹ Se mitä yritän ja aina olen yrittänyt tehdä, ystävät, on, ettei kukaan sanoisi: "Veli Branham teki tämän." Veli Branham ei voi tehdä yhtään mitään. Se on Jeesus Kristus. Ja Hän, joka on minussa, on teissä. Teidän

²¹⁰ Ja kymmenen minuutin sisällä siellä oli noin kymmenentuhatta alttarin ympärillä kirkuen armoa; nähtyään Jumalan voiman. Miksi? “Suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa. Näettekö?”

²¹¹ “Suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.” Katsokaa ahdistuksia ja asioita, oi, veli, sisar, meillä ei ole mitään syytä olla levottomia. Tuo suurempi on Jumala, ja Hän on teissä. Uskotteko te sen?

²¹² Nyt olen ylittänyt aikani. Kello on viisitoista yli yhdeksän. Ja tiedän, että näillä ihmisillä on pitkä matka ajettavana.

Kumartakaamme päämme hetkeksi.

²¹³ Oi Isä, Jumala, Sinä tiedät mitä tapahtui Coloradossa. Sinä tiedät, että nämä asiat ovat tosia, ja minä kerron ne Sinun kunniaksesi, että nämä ihmiset voisivat tietää Pyhän Hengen teoista, kaikkien tieteellisten todistusten jälkeen valokuvina. Ja Herra, Sinä tiedät, että minä selvästi annoin ihmisten tietää sen, ja aina teen niin, että se on siksi, kun Sinä lupasit sen. Ja Sinä olet täällä, yrittäen löytää jonkun, jonka kautta Sinä voit vahvistaa Itsesi; ja antaa muiden nähdä, että Sinä elät, ja, että Sinä olet sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Rukoilen Sinua, Herra, olemaan armollinen ja opastamaan ja ohjaamaan meitä ajatuksissamme.

²¹⁴ Täällä istuu niitä, jotka ovat sairaita ja vaivattuja. Siellä on niitä, jotka mahdollisesti voivat kuolla, jos eivät saa apua Sinulta. Monet ehkä ovat tien päässä, niin että lääkärit eivät enää voi auttaa heitä. Sinä olet Jumala, ja Sinä olet sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja Sinun Läsnäolosi on täällä.

²¹⁵ Ja Herra, me emme tiedä mikä tämä Kolmas Nykäys, niin kuin me sitä kutsumme, tulee olemaan. Minä en tiedä sitä. Mutta me tiedämme yhden asian, että Ensimmäinen Nykäys oli täydellisyys. Toinen Nykäys, ollen viisi, oli armo.

Ja Jumala, minä rukoilen tänä iltana, että Sinä paljastaisit itsesi meille, näiden asioiden jälkeen, kun on sanottu: “Hän, joka on teissä.” Ja Sinä sanoit: “Niitä tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä”, ja Sinä sanoit, ettet tehnyt mitään, ennen kuin Isä näytti Sinulle.

²¹⁶ Ja me olemme nähneet, mitä Sinä teit, kun Sinä kykenit kertomaan Apostoli Pietarille kuka hän oli, ja mikä hänen isänsä nimi oli; ja

Luotan siihen, että kaikkien meidän nimemme ovat tuossa Kirjassa. Jos minun nimeni on siellä, niin tulen varmasti olemaan siellä. Jos se ei ollut, niin minä en tule olemaan siellä, siinä kaikki. Näettekö, se riippuu ainoastaan Jumalasta. “Ei se ole hänestä, joka tahtoo, tai hänestä, joka juoksee, vaan Jumalasta, joka osoittaa armoa.”

⁴⁶ Lähestykäämme nyt Sanaa, kaikessa kunnioituksessa ja vilpittömyydessä. Minun mielestäni se on yksi asia, joka meidän tulee tehdä. Lopettakaamme kaikki hölynpyöly! Olkaa kunnioittavat, vilpittömät!

Olen pannut merkille nuo tunnustukset, joita heillä on televisiossa, kun heillä oli siellä tuo Billy Grahamin kokous, eikä minulla ole mitään Billy Grahamia vastaan. Mutta siellä Kaliforniassa tuo mies saarnasi hienon sanoman eilen illalla, hän saarnasi aivan saman asian, josta minä saarnasin täällä jokin aika sitten, Danielista. “Sinut on vaa’assa punnittu ja havaittu puutteelliseksi.” Kuinka monet näkivät sen? Arvelen monien teistä nähneen sen.

⁴⁷ Katsokaahan, huomioitteko nuo ihmiset, jotka tulivat ylös käytäviä, pureskellen purukumia, naureskellen ja tönien toisiaan? Se ei ole kävelemistä kuoleman ja Elämän välillä. Sellainen ei ole pahoillaan olemista synnin vuoksi ja parannuksen tekoa. Se on vain sitä mitä Billy kutsui “valinnan tekemiseksi”. Ja kylmä, kuiva-silmäinen valinta ei ole mitään, näettehän, ei yhtään mitään. Teidän täytyy olla pahoillanne syntienne vuoksi ja tehdä parannus niistä.

Ja Billy itse sanoi, että “kolmestakymmenestä tuhannesta ette voineet löytää kolmea kymmentä seuraavana vuonna.” Hän sanoi eräänä päivänä: “Mikä on vikana New Yorkin kanssa? Minulla oli tuo suuri kokous siellä, ja mitä tapahtui? Synti on pahempaa kuin mitä se koskaan oli.”

⁴⁸ Ja se tulee jatkuvasti tulemaan pahemmaksi! Ei tule olemaan mitään kansallista parannuksen tekoa, kansakunta on mennyttä; vain te yksilöt, ja pian se tulee olemaan ohitse, jos se ei sitä jo ole. Merkitkää se nyt muistiin, te nuoret lapset. Nähkää kuinka pitkälle veli Branham... Eikä se ole veli Branham. Että olen sanonut, onko se oikein tai väärin. Synti on tuleva pahemmaksi ja pahemmaksi, kunnes yhtenä päivänä taivaat tulevat syttymään tuleen, se on putoava maan päälle ja maa tulee

palamaan tulisella kuumuudella. Mutta Lunastetut eivät tule olemaan täällä silloin, He ovat menneet pois silloin.

⁴⁹ Nyt, Markus 11. luku; 1. Joh. 4:4; ja Matteus 18:20, haluan lukea nämä.

⁵⁰ Ensin haluan lukea Markuksen 11. luvun jakeet 12-24.

Kuunnelkaa todella tarkasti nyt, kun luemme. Tämä tulee taustaksi pientä todistusta ja muutamia kehotuksen sanoja varten, ja sitten me tulemme näkemään, mitä Herra haluaa meidän tekevän. Pysyköön jokainen istumassa, ja olkaa rukouksessa nyt, kun me luemme,

⁵¹ Markus 11:12:

Ja seuraavana päivänä, kun he lähtivät Betaniasta, hän oli nälkäinen.

Ja nähdessään kaukana viikonapuun, jossa oli lehtiä, meni hän katsomaan, löytäisikö ehkä jotakin siitä: ja tultuaan sen luo, hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä; sillä viikunoiden aika ei vielä ollut.

Ja Jeesus vastasi ja sanoi sille: Kukaan ei syö hedelmää sinusta milloinkaan tästä eteenpäin. Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.

Ja he tulivat Jerusalemiin: ja Jeesus meni pyhäkköön, ja rupesi ajamaan ulos niitä, jotka ostivat ja myivät pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät, ja niiden istuimet, jotka myivät kyyhkysiä;

Eikä sallinut kenenkään kuljettavan mitään astiaa pyhäkön lävitse.

Ja hän opetti, sanoen heille: Eikö ole kirjoitettu, Minun huonettani tulee kaikkien kansojen kutsua rukoushuoneeksi? mutta te olette tehneet siitä varkaiden luolan.

Ja kirjanoppineet ja ylipapit kuulivat sen, ja etsivät tapaa miten saisivat hänet surmatuksi: sillä he pelkäsivät häntä, koska kaikki kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksestansa.

Ja, kun ilta oli tullut, hän meni ulos kaupungista.

Ja aamulla, kulkiessaan ohitse, he näkivät viikonapuun kuivettuneen juuria myöten,

²⁰³ Se tapahtui Saksassa, kun nuo viisitoista noitatohoria olivat minun molemmilla puolillani ja sanoivat... Koska Billy ja veli Arganbright eivät antaneet heidän tavata minua. Sitten he sanoivat: "Hyvä on, me tulemme aiheuttamaan sen, että telta lentää pois." Ja he istuivat sinne tekemään taikojaan, ja kutsuivat jumalaansa, Perkelettä, ja tässä hän tuli myrskyn kanssa. Siellä oli noin kolme- tai neljäkymmentätuhatta saksalaista, ja tuo telta nousi ylös ja alas tällä tavalla.

Ja he ottivat sakset ja leikkasivat nahasta palasen ja osoittivat, sillä takaisin tällä tavalla. Ja he istuivat siellä tehden taikojaan, hokien noita kolmea pyhää sanaa, he sanoivat: "Isä, Poika, Pyhä Henki; lu-lu-lu-lu-lu-lu. Isä, Poika, Pyhä Henki; lu-lu-lu-lu-lu-lu."

²⁰⁴ He jatkoivat sillä tavalla, ja itse asiassa tuo myrsky tuli, varmasti, "Hän on ilman voimien ruhtinas", hän Saatana. Tuo suuri telta, joka olisi peittänyt suunnilleen kaupunkikorttelin, oli rakennettu kaksikertaa-nelosista, ja telttakangas oli kiinnitetty sen päälle. Tuuli meni sinne alapuolelle ja kohotti sitä ylös tällä tavalla. Tuo tuuli ja salamat leimahtelivat sillä tavalla, ja minä vain jatkoin saarnaamista.

²⁰⁵ Ja oh, kuinka he jatkoivatkaan taikuuksiaan, edelleen ja edelleen sillä tavalla, ja hokien noita pieniä pyhiä sanoja. He sanoivat: "Kolme korkeasti pyhää sanaa: Isä Poika ja Pyhä Henki", molemmilta puolilta sillä tavalla. Sitten minä näin hänen kumartavan ja olevan perkeleiden ympäröimänä siellä, mutta ei sidottuna.

²⁰⁶ Ja minä sanoin veli Lowsterille: "Älä keskeytä tätä."

²⁰⁷ Sanoin: "Veli Arganbright, rukoile ainoastaan."

²⁰⁸ Sanoin: "Herra Jumala, taivaiden ja maan Luoja, Sinä lähetit minut tänne, ja minä laskin jalkani tälle Saksan maaperälle, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, koska Sinä lähetit minut tänne. Ja tuolla pilvellä ei ole valtaa minun ylitseni, koska minut on voideltu ja lähetetty tänne näiden ihmisten pelastumista varten."

"Minä käsen sinua Jeesuksen Nimessä lähtemään pois täältä."

²⁰⁹ Ja jyrähtelyt: "Bang! Bang! Bang!" Lähtivät: "Grrrrrrrr", ja häipyivät pois. Ja aivan suoraan teltan yläpuolella pilvet jakautuivat, ja aurinko tuli esiin.

maailmassa on, koska Hän voitti maailman, ja on suurempi kuin kaikki nuo asiat, koska Hän voitti ne meidän puolestamme; ja me olemme enemmän kuin voittajia Hänen kauttaan, joka rakasti meitä ja antoi itsensä meidän vuoksemme, että Hän voisi tulla takaisin ja tehdä tekonsa meidän kauttamme, todistaakseen meille, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Kun Hän seisoi maan päällä ihmisten keskuudessa, Hän todisti, että Hän oli Messias. Hän voi erottaa heidän sydäntensä ajatukset. Ja Mooses oli sanonut, että Hän tulisi olemaan profeetta. Onko se oikein? Hän tiesi sydämen salaisuudet. Hän tiesi keitä ihmiset olivat. Hän tiesi mitkä heidän vaivansa olivat. Olemmeko me nähneet sen tapahtuvan? Kerta toisensa jälkeen!

²⁰⁰ Me tiedämme, että kuolleita on nostettu ylös. Jotkut heistä ovat olleet kuolleenä päivän; tai kuolivat tuona aamuna ja tuotiin sinne tuona iltana, ja toiset matkustivat koko yön seuraavaan puoleenpäivään asti, ja tulivat sinne missä tuo teltti oli, vähän puolenpäivän jälkeen. Eräs pieni kuollut vauva, kylmänä, leväten äitinsä käsivarsilla. Ja Herra Jumala puhui Elämän Sanan, ja tuo vauva lämpeni ja alkoi itkeä; ja se ojennettiin takaisin äitinsä käsivarsille.

²⁰¹ Rouva Stadklev seisoi siellä ja näki sen tapahtuvan, ja se on syy miksi hän itki niin vauvansa puolesta ja halusi minun lentävän Saksaan. Mutta Herra sanoi: "Se on Minun käteni, älä sinä nuhtelee sitä." Näettehän, te tiedätte paremmin, ollaksenne tekemättä sitä.

Kun Hän sanoi Moosekselle: "Puhu kalliolle!", älä lyö sitä. Niin se tarkoitti puhu; äläkä lyö sitä. Näettehän, teidän täytyy totella, mitä Hän käskee tekemään. Mutta yksikään mies ei voi tehdä mitään itsessään. Hänen täytyy kuulla se ensin Jumalalta.

²⁰² Jumalan Sana lupasi, että Hän eläisi, ja koska Hän elää, tekin elätte. Hän lupasi, että "niitä tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä; samoja asioita, mutta vain enemmän olette te tekevä, koska minä menen Isän tykö." Hän voitti kaikki asiat.

Hän on tuo Yksi, joka valmisti nuo oravat. Se tapahtui kaksi kertaa. Se tapahtui kerran sinun luonnasi, Charlie. Ja se tapahtui täällä, kun veli Fred ja veli Banks ja muut heistä olivat täällä kanssamme.

Ihme oli tapahtunut kahdenkymmenenneljän tunnin sisällä, sen jälkeen, kun Hän oli sanonut sille: "Kukaan ei syö sinusta." Näytti siltä kuin mitään ei olisi tapahtunut juuri silloin; mutta seuraavana päivänä se oli kuivettunut.

Ja Pietari muistuttaen siitä sanoi hänelle: Opettaja, katso, viikunapuu, jonka sinä kiroisit on kuivettunut.

Ja Jeesus vastaukseksi sanoi heille: Pitäkää usko Jumalaan.

Sillä totisesti minä sanon teille, että kuka tahansa sanoo tälle vuorelle: Kohoa ja heittäydy mereen; eikä epäilisi sydämessänsä, vaan uskoisi noiden asioiden, jotka hän on sanonut tulevan tapahtumaan, hän on saava mitä tahansa hän on sanonut.

Sen tähden minä sanon teille: Mitä tahansa asioita te haluatte, kun te rukoulette, uskokaa, että te saatte ne, ja teillä on oleva ne.

Ja, kun te seisotte ja rukoulette, niin antakaa anteeksi, jos teillä on mitään ketään vastaan: että myös teidän Isänne, joka on taivaassa antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.

Mutta, jos te ette anna anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne, joka on taivaassa tule antamaan anteeksi teidän rikkomuksianne. (Se on ehdollista.)

⁵² Nyt haluan lukea 1. Joh. 4:4:

Te olette Jumalasta, pienet lapset, ja olette voittaneet heidät... (Kuunnelkaa tarkasti!) ...koska suurempi on hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.

⁵³ Sallikaa minun lukea se nyt uudelleen:

Te olette Jumalasta, pienet lapset, ja olette voittaneet heidät... (hän puhuu antikristuksesta) ...koska suurempi on hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.

Kaksi pronominia, näettekö; hän on henkilöpronomini; hän, joka on maailmassa, ja Hän, joka on teissä; Hän, joka on teissä, on suurempi kuin hän, joka on maailmassa.

⁵⁴ Nyt Matteuksen 28. luku ja 20. jae:

Opettamalla heitä pitämään kaikki asiat, mitä tahansa minä olen käskennyt teille: ja, katso, minä olen teidän kanssanne aina, maailman loppuun asti.

⁵⁵ Siitä haluan ottaa aiheekseni tänä iltana: *Hän, joka on teissä*. Ja tällä minä tietenkin haluan rakentaa uskoa, koska tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta.

⁵⁶ Nyt on niin kuin olen kertonut teille, että haluan pitää teidät tapahtumien tasalla, jotka ovat tapahtuneet, ja tavallisesti odotan kunnes tulen tänne seurakuntaan, kertoakseni ne täällä; ja sitten, jos muut haluavat kuulla sen, he voivat kuulla sen nauhoilta, mutta odotan kunnes olen täällä.

Ja tälle tapahtumalle, josta tulen kertomaan nyt, on todistajana useita miehiä, jotka ovat täällä, kristittyjä veljiä. Yksi läsnä olevista oli veli Banks Wood. Toinen, joka oli läsnä, oli veli David Wood. Toisia, jotka ovat läsnä täällä, olivat veli Evans ja hänen poikansa Ronald. Eräs toinen, joka oli läsnä, on meidän diakonimme, veli Wheeler. Ja toinen läsnä olevista, oli veli Mann. Onko veli Mann, New Albanysta täällä? Metodistisaarnaaja, jonka minä jokin aika sitten kastoin Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Hän myös oli siellä, kun tämä tapahtui.

⁵⁷ Se on ollut jonkin aikaa, muutamia vuosia, että minulla on ollut syvä taakka sydämessäni. Minusta on tuntunut siltä kuin, jos olisin tehnyt jotakin väärää. Ja tutkin elämäni lävitse uudelleen ja uudelleen, nähdäkseni mikä oli vikana: "Herra, jos olen tehnyt jotakin väärää, niin paljasta se minulle, mikä on väärin, ja minä tulen menemään ja oikaisemaan sen." Mutta mitään ei paljastettu minulle. Sanoin: "Olenko loukannut jotakin? Olenko jättänyt jotakin tekemättä? Olenko lukenut tarpeeksi? Rukoilenko minä tarpeeksi?" Ja minä luin ja rukoilin ja ajattelin: "Paljasta se minulle. Olenko vahingoittanut jotakin, jossakin? Jos niin on, tulen menemään ja oikaisemaan sen. Vain näytä se minulle; minä en halua tätä taakkaa." Ja viimeiset viisi vuotta, sen jälkeen, kun tulin pois kentältä, on taakka ollut sydämessäni.

⁵⁸ Menin vuorille. Menin meren rannalle. Menin kaikkialle ja rukoilin ja rukoilin ja rukoilin, ja se ei yhtään helpottanut. Ja ajattelin kaikenlaista, että olinko tehnyt jotakin. Eikä se helpottanut, olin kuin kahleissa.

meidät kaikista noista asioista. Ja suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka voi panna nämä hämäykset teidän ylenne. Kyllä! "Suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa."

¹⁹⁶ Se on kuinka nämä ihmeet tapahtuvat. Se on miksi tuo tuuli lakkasi, tuona päivänä. Voisiko ihmisolento tehdä sitä? Ei koskaan, se on mahdotonta. Kun seisoin siellä itkemässä, ja nuo tuulet repien, ja...

Kuinka monet täällä läsnä olevista, oli siellä ylhäällä? Kohottakaapa kätenne. Kohottakaa kätenne, jokainen, joka oli siellä ylhäällä Coloradossa, tuona aikana. Hyvä on. Uskon, että veli Fred on ainoa, joka oli läsnä silloin. Ajattelin, että ehkä veli Mann oli siellä, mutta hän... Mutta eikö veli Evans ollut siellä? Kyllä, veli Evans oli siellä tuolla kerralla. Hyvä on.

¹⁹⁷ Huomatkaa! Eikö se ole totuus? Eikö se ole se miten se tapahtui, kun tämä sade lakkasi ja tuuli lakkasi puhaltamasta? Mikä se oli? Minun sananiko? Ei! Vaan koska Hän käski minua tekemään sen. Ja suurempi on Hän, joka on meissä, kuin mikään luonto. Eikö se ole sama Jumala, joka hiljensi meren aallot, ja lähetti tuulet takaisin omaan paikkaansa? Eikö Hän ole sama, joka voi pimentää auringon, ja, joka voi saada auringon paistamaan? "Sillä suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa." Näettekö?

¹⁹⁸ Se on miksi näitä todellisia ihmeitä voidaan tehdä, koska se on Jumalan lupaus: "Asioita, joita Minä teen, olette te myös tekevä"; Joh. 14:12. Hän, Kristus, joka vaimensi tuulet ja aallot, on niiden Luoja. Hän on yhä aivan yhtä paljon Luoja kuin mitä Hän oli silloin. Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Hän on parantanut sairaan ja hävittänyt synnin, ja muuttanut sen kaiken teitä varten, ja tullut teidän luoksenne asuakseen kanssanne. Hän voitti kaikki nämä, tullakseen ja asuakseen meissä. Hän on tuo Voittaja, joka on jo voittanut nämä asiat, todistanut sen Kirjoituksissa, tullen takaisin ja voittaen kaiken ja todistanut teille, että Hän on tuo sama Jumala; tuhannen yhdeksänsadan vuoden jälkeen Hän on täällä ja tekee yhä samoja asioita keskuudessamme, kuin mitä Hän teki silloin. Hän on voittanut kuoleman, helvetin, sairauden ja haudan.

¹⁹⁹ Tämä Kristus. tämä Hän, Hän, joka on teissä; Hän on "Kristus". Kuten Johannes sanoi: "Hän, joka on teissä, on suurempi kuin hän, joka on maailmassa." Se on Kristus! Hän on suurempi, kuin kaikki mitä

Suurempi on Hän, joka oli Nooassa, kuin hän, joka oli vesien tuomioissa, jotka hävittivät epäuskoisen maailman, koska Nooa uskoi. Ja suurempi oli Hän hänessä, joka uskoi Häneen, joka puhui hänelle, kuin hän, joka oli maailmassa. Nooa pääsi pakoon kaikkea tuomiota, koska Jumalan Sana oli sitä suurempi, ja hän nousi tuomion yläpuolelle.

“Suurempi!” Kuinka voisimmekaan pysytellä siinä hetken aikaa.

¹⁹² Suurempi on Hän, joka oli Daavidissa, kuin karhu, joka vei hänen lampaansa. Suurempi oli Hän, joka oli Daavidissa, kuin leijona, joka otti yhden hänen karitsoistaan. Suurempi on Hän, joka oli Daavidissa, kuin tuo vihollinen Goljat. Tuo suuri filistealainen, kaksitoista tai neljätoista jalkaa pitkänä; neljäntoista tuuman pituisine sormineen; keihään kanssa, joka oli kuin kangastukki; ja yltä päältä peitettynä kaksi tai kolmituumaisella kuparilevyllä. Mutta Hän, joka oli Daavidissa, oli suurempi kuin hän, joka oli Goljatissa.

Hän oli voimakas ja lihaksikas. Hän oli soturi. Hän sanoi ripustavansa Daavidin keihäänsä kärkeen, ja syöttävänsä hänet linnuille.

¹⁹³ Ja Daavid sanoi: “Sinä kohtaat minut filistealaisena, filistealaisen nimessä. Sinä kiroat minua filistealaisen jumalan nimessä. Sinä olet kerskunut mitä tulet tekemään. Sinä tulet minua vastaan sota-asussa ja keihään kanssa. Mutta minä tulen sinua vastaan Herran Jumalan Nimessä, ja tänään minä tulen ottamaan pääsi pois harteiltasi.” Ja hän teki sen, koska suurempi oli Hän, joka inspiroi Daavidille tuon rohkeuden.

¹⁹⁴ Suurempi on Hän, joka on sinussa, kuin tuo pyörätuoli. Suurempi on Hän, joka on sinussa, kuin nuo paarit. Suurempi on Hän, joka on sinussa, kuin tuo syöpä. Suurempi on Hän, joka on teissä kuin vaivanne. Suurempi on Hän, kuin mikään mitä Perkele voi panna teidän yllenne. “Suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.” Hän on suurempi! Kyllä!

Suurempi oli Hän, joka oli Daavidissa, Jumala Daavidissa.

¹⁹⁵ Hän, Kristus on meissä. Hän on voittanut jokaisen vihollisen meidän puolestamme. Kun Hän oli täällä maan päällä, Hän voitti synnin, Hän voitti sairauden, Hän voitti kuoleman, Hän voitti helvetin, Hän voitti haudan; ja nyt Hän elää meissä Voittajana! Hän voitti sairauden, helvetin, kuoleman ja haudan, ja tuli luoksemme vapauttaen

Ja se on hyvin outoa, että se otettiin pois samaan aikaan, kun tämä Sanoma tuli esiin, näettehän, tälle aamulle. Pidättikö Jumala sitä tätä varten? Minä en tiedä. Näettehän, nämä asiat ovat koko ajan mielessäni. Ja te voitte kuvitella mitä miehen sydämessä on, kun teidän täytyy kestää sitä. Kun ajattelee mitä on tapahtumassa, ja täytyy tietää kuinka kertoa ihmisille; tietäen, että jotkut tulevat käsittämään sen väärin, ja jotkut tulevat menemään *tänne* päin ja *tuonne* päin, ja teidän tiedätte kuinka se on; ja jotkut tulevat uskomaan ja jotkut eivät. Mutta sitä teidän täytyy kestää.

⁵⁹ Kuinka voitte sanoa sen ilman, että se ei loukkaisi? Kuinka voitte sanoa sen, niin että se vaikuttaisi? Kuinka voitte sanoa sen näyttääksenne ihmisille, että ette tee sitä ilkeydestä, vaan että te rakastatte heitä? Kuinka voitte olla ankara ja luja, ja kuitenkin rakastavainen. Ja kuinka te tulette esittämään sen? Ja voi minua, jos en tuo sitä esille! Näettekö? Ja siinä te olette. Ei ihme, että se pitää teidät hermostuneena ja revittyinä.

⁶⁰ Olin tullut Arizonasta, kohdatakseni joukon veljiä täällä, jotka joka vuosi menevät kanssani metsästämään Coloradoon. Nyt jotkut ihmiset ovat ihmetelleet: “Miksi sinä menet metsästämään? Mikä saa sinut tekemään niin?”

Katsokaahan, täällä te täytytte, mutta minä tyhjennyn. Näettekö te? Minä en mene sinne vain ampuakseni riistaa. Kuka tahansa täällä, joka käy metsästämässä kanssani tietää, että olen antanut satojen ja satojen eläinten mennä ohitseni, edes koskettamatta niitä. Sen vuoksi minä en sitä tee.

⁶¹ Jokin aika sitten aloin ampumaan riistaa kristityille liikemiehille. He sanoivat: “Billy, ammu minulle uros, ammu minulle naaras, ammu hirvi, ammu tätä tai tuota. Ja minä menin ja ammuin riistaa oikealta ja vasemmalta. Ja Herra auttoi minua niin, että voin löytää riistaa, ja että olin melko hyvä ampumaan ja osuin niihin. Ja nuo liikemiehet vain istuskelivat ympärillä ja puhuivat liikeasioistaan.

⁶² Sitten Herra käski minua, etten enää tekisi sitä enempää. Minusta se tuntui pahalta, ja minä lupasin Hänelle etten tekisi sitä enää, tiedättehän. Sanoin: “Jos se on hätätilanne, ja joku tarvitsee sitä, niin silloin tulen tekemään sen. Mutta, jos he eivät tarvitse sitä, niin silloin en tule tekemään sitä.” Nuo miehet, heillä on paljon rahaa ostaa pihvinsä

lihakaupasta. Niinpä miksi minä tekisin niin? Antaa eläimen elää, jos te ette tule käyttämään sitä.

⁶³ Niinpä minä menen metsälle vain ollakseni yksinäni. Ja kuka tahansa, joka käy metsästämissä kanssani, tietää etten metsästä kenenkään kanssa. Minä menen ulos yksinäni, päästäkseni yksinäisyyteen. Minä menen seurustellakseni heidän kanssaan iltaisin, ja rukoillakseni ja niin edelleen.

Mutta siellä oli monia muita saarnaajia tänä vuonna, kuten veljemme Palmer. Uskon nähneeni hänet hetki sitten jossakin... tässä hän istuu, veli Palmer. Ja veli Bob Lambert oli täällä tänä aamuna, kuulin hänen huutavan jossakin. Arvelen hänen yhä olevan täällä. Ja sitten siellä olivat nuo kaksi Martinuksen poikaa, joiden arvaan olevan täällä. Ovatko Martinuksen pojat täällä? Veli Martin. Sinä soitit minulle yhtenä päivänä, se oli hyvä, tuo poika parantui, tuo saarnaaja veli.

⁶⁴ Oletko sinä täällä, sinä, jonka puolesta rukoilin puhelimesta? Olen unohtanut hänen nimensä, mutta hän oli alhaalta Arkansasista. Hänen vaimonsa soitti minulle; tuon miehen kylki oli kokonaan turvoksissa ja hänellä oli korkea kuume ja hän oli kuolemassa. Tuo sama mies, joka erottamisen aikana kutsuttiin siellä Little Rockin tai Hot Springsin kokouksessa.

Hienon näköinen mies. Jos hän on täällä, niin arvaan, ettei hän halua nousta ylös nyt. Mutta olen unohtanut hänen nimensä... Blair! Veli Blair.

Hän istui kokouksessa Hot Springsissä. Kuinka moni oli tuossa kokouksessa? Ja Pyhä Henki kutsui tuon nuoren miehen ja kertoi hänelle, että Perkele oli yrittänyt saada häntä kieltämään minut, niin että hän sanoisi minun olevan "väärän profeetan". Ja tuo mies todisti, että se oli totuus. Näettekö mitä Perkele oli tekemässä? Tuo mies ei mene lääkäriin. Hän ei usko lääkäriin menemiseen. Mutta Saatana tiesi, että tämä tauti tulisi iskemään häneen, ja että hän voisi tappaa hänet sinne. Niinpä hän yritti saada hänet kieltämään minut. Ja Pyhä Henki, armossaan, kutsui hänet ja kielsi häntä tekemästä sitä; tuo mies oli vieras minulle, käski häntä olemaan tekemättä sitä.

⁶⁵ Ja yhtenä yönä hänen vaimonsa soitti minulle ja sanoi: "Veli Branham, uskon, että hän on kuolemassa. Hän on kokonaan turvonnut,

tulee Kristuksen teot tehdyksi teidän kauttanne, ja Kristuksen Elämä eletään teidän kauttanne. Ne teot, joita Hän teki, elämä jota Hän eli, ja kaikki muu eläisi teissä; aivan niin kuin Shakespeare tai Beethoven eläisi teissä

¹⁸⁸ Jos se on Hänen Elämänsä. Mutta, jos te yhä elätte omaa elämää, silloin te teette omia tekojanne. Mutta, jos te elätte Kristuksen elämää, jos Kristus on teissä, niin: "Hän, joka on teissä on suurempi kuin hän, joka on maailmassa." Jos teillä on epäilyksiä ja hämminkiä siitä, että onko Kristus teissä, niin silloin Kristus ei ole siellä. Näettehän, te olette vain kiihottunut. Mutta, jos Kristuksen Elämä elää teissä, niin Hänen Sanansa Hän tulee tunnistamaan ja Hänen lupauksensa mukaisesti Hän tulee tekemään.

¹⁸⁹ "Kun te rukoilette, niin uskokaa saavanne mitä pyydätte, ja se annetaan teille. Jos te sanotte tälle vuorelle: 'Siirry', ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte, että se mitä olette sanoneet, tulee tapahtumaan, te voitte saada mitä olette sanoneet. Isä työskentelee, ja Minä työskentelen tähän asti. Totisesti, totisesti, Minä sanon teille, Poika ei voi tehdä mitään itsessään; mutta mitä Hän näkee Isän tekävän, sitä tekee Poika samoin." Näettekö? Ja, kun Isä näytti Hänelle mitä tehdä, Hän käveli sinne pelkäämättä epäonnistumista, ja sanoi: "Olkoon se niin," ja se oli niin.

Ja tuo sama Kristus elää teissä. Hän elää meissä. Silloin me tulemme tekemään Hänen tekojansa, koska Kristus on Sana. Ja Sanan lupaus tuo parantumisen teille. Uskotteko te sen? Varmasti!

¹⁹⁰ Hän sanoi: "Minä en jätä teitä lohdutuksesta", kuten hetki sitten siellä Matt. 28:20 näimme. Hän sanoi: "Minä tulen luoksenne ja olen teissä. "Minä," Persoona, Kristus, Pyhän Hengen muodossa, "tulen tulemaan ja elämään teissä. Silloin te ette enää ole oma itsenne, vaan Minä tulen olemaan teissä. Ja suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa." Näettekö? Hebrealaiskirje 13:8 sanoo: "Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti."

¹⁹¹ Hän, joka oli Nooassa, oli suurempi kuin vesien tuomio.

Ja Hän, joka on teissä, on suurempi kuin tulen tuomiot. Hän, joka on teissä, on suurempi, koska Hän maksoi rangaistuksen ja voitti tuomion teidän puolestanne. Näettekö? Siitä ei ole mitään pelkoa. Te olette jo sisällä. Kyllä.

¹⁸³ Suurempi on Hän, joka oli Jobissa, kuin ihomadot, ja kuolema ja hauta. Koska, näyssä Job näki Herran tulemuksen, ja sanoi: “Minun Lunastajani elää, ja viimeisenä päivänä Hän tulee seisomaan maan päällä; ja sen jälkeen, kun ihomadot ovat hävittäneet tämän ruumiin, olen minä kuitenkin lihassani näkevä Jumalan.” Näettekö? Suurempi on Hän, joka oli Jobissa, kuin kuolema; Suurempi, koska kuolema yritti ottaa häntä, eikä voinut tehdä sitä. Se ei voinut tehdä sitä, koska hän sanoi: “Minä tulen nousemaan ylös jälleen”; ja hän teki niin. Hän teki niin.

¹⁸⁴ Kuulkaahan, toivoisin, että meillä olisi aikaa mennä pidemmälle tähän. Mutta minä haluaisin kysyä erään kysymyksen, koskien eräänä päivänä kuulemaani huomautusta: “Kristus teissä.” Älkää nyt jääkö lepäämään jollekin, mitä olette tehneet ja sanoko: “Tunsin pienen väristuksen. Minä puhuin kielillä. Minä tanssin hengessä.” Sitä vastaan ei ole yhtään mitään, se kyllä sopii, mutta älkää jääkö lepäämään sille. Näettekö?

Teidän elämänne täytyy olla *Tämä*. *Tämä* on Se. Teidän ja *Tämän* täytyy tulla yhdeksi. Ja sitten *Tämä* Sana julkituo itsensä.

¹⁸⁵ Mitä, jos te tänä iltana voisitte koko sydämestänne sanoa, että Shakespearen henki elää teissä, että Shakespeare eläisi teissä? Tiedätekö mitä te tekisitte? Te tekisitte Shakespearen tekoja. Te kirjoittaisitte runoja ja näytelmiä ja niin edelleen, koska Shakespeare oli sen tyyppinen taiteilija, suuri kirjailija ja runojen kirjoittaja. Nyt, jos Shakespeare eläisi teissä, niin te tekisitte Shakespearen tekoja. Onko se oikein?

¹⁸⁶ Mitä, jos Beethoven eläisi teissä? Mitä, jos Beethoven eläisi teissä? Tiedätekö mitä te tekisitte? Te kirjoittaisitte lauluja niin kuin Beethoven, tuo suuri säveltäjä. Te kirjoittaisitte lauluja luin Beethoven, koska Beethoven olisi teidän elämänne. Te olisitte jälleen lihaksi tullut Beethoven. Jos Beethoven eläisi teissä, te tekisitte Beethovenin tekoja, koska Beethoven eläisi teissä. Onko se oikein?

¹⁸⁷ Mutta Hän, joka on teissä, on Kristus! Ja, jos Kristus on teissä, tulette te tekemään Kristuksen tekoja, jos Kristus elää teissä. Hän sanoi niin Joh. 14:12: “Hän, joka uskoo Minuun, on myös tekevä niitä tekoja, joita Minä teen.” Jos Kristus elää teissä. Sitten, Kristus on Sana. Onko se oikein? Ja Sana tuli Hänen profeetoillensa. Ja, jos Kristus elää teissä,

ja hänellä on kuumetta, hän on lähes poissa järjiltään. Ja viimeinen asia mitä hän sanoi oli: ‘Soita veli Brannamille.’”

Sanoin: “Onko sinulla mitään, nenäliina käsilaukussasi?”

“Ei.” Minä olin Tucsonissa, ja hän Arkansasissa.

Ja minä sanoin: “Onko sinulla jotakin muuta?”

Uskon hänen sanoneen, että hänellä oli “huivi.”

Sanoin: “Laske nyt kätesi tuon huivin päälle. Ja pidä nyt puhelinta toisessa kädessäsi. Ja minä rukoilin ja pyysin Jumalaa olemaan armollinen, ja käskemään tuota vihollista luovuttamaan.

⁶⁶ Ja hän meni ja laski tuon huivin miehensä päälle; ja seuraavana aamuna tuo mies soitti minulle.

Näettekö, vähemmän kuin kaksikymmentäneljä tuntia myöhemmin.

⁶⁷ Kallis veljemme, en ole vielä nähnyt häntä tänä iltana, veli Roy Roberson. Ja teidän tiedätte, että veli Roy oli kerran sotilas. Jos hän on täällä, niin toivon hänen ymmärtävän, koska minä en tuomitse sitä. Mutta kaikki on siellä tarkkaa, ja hän oli kersantti armeijassa, tiedäthän, ja teidän täytyy tottua käsittelemään miehiä niin kuin he tekevät armeijassa. “No niin, kaikki nämä hengelliset asiat, ne kuuluvat jollekin muulle”, ei hänelle! Mutta Herra säästi hänet. Hän olisi voinut kuolla; he olivat panneet hänet syrjään, kuolleena, pitkäksi aikaa. Herra paransi hänet, ja siitä asti hän on seurannut Häntä. Mutta kaikki nämä hengelliset asiat, hän ei tiennyt niistä, eikä näyistä.

⁶⁸ Ja täällä, jokin aika sitten, monet tietävät tuosta näystä, joka annettiin veli Roylle ennen minun lähtöäni, siitä kuinka hän näki minun seisovan siellä vuorella; ja siellä oli tuo Valo, ja kuinka Ääni tuli Siitä. Se otti kaiken epäilyksen pois veli Roysta.

⁶⁹ Ja sitten yhtenä iltana tuo sairaus iski häneen ja hänellä oli korkea kuume, ja lääkäri oli antanut hänelle lääkettä, eikä siitä ollut mitään apua, ja lopulta hän tuli siihen tilaan, että hän ei enää voinut edes liikuttaa itseään; hänen jalkansa olivat kuin halvaantuneet.

⁷⁰ Tuo pieni veli raukka, joka oli ammuttu palasiksi, saksalaisen 88 sirpaleella. Ja luulen, että koko hänen ryhmänsä tapettiin, paitsi häntä itseään, ja siellä hän oli palasiksi ammuttuna.

⁷¹ Ja tiedätkö mitä tapahtui? Kysyin hänen urhealta vaimoltaan, sisar Robersonilta: “Onko sinulla siellä mitään?”

⁷² Hän sanoi: “Minulla on nenäliina, jonka ylitse hän tahtoo rukoiltavan.”

⁷³ Sanoin: “Nouda se.” Ja minä olin Tucsonissa, ja hän laski kätensä sen päälle siellä, ja minä rukoilin ja nuhtelin sairautta, ja sanoin: “Sisar Roberson, se tulee olemaan poissa.”

⁷⁴ Jokin vain sanoi minulle: “Se tulee olemaan poissa. Sano se!” Ja puolen tunnin sisällä kuume oli poissa ja hän oli keittiössä etsimässä jotakin syödäkseen.

⁷⁵ Se mitä yritän sanoa: “Älkää koskaan menettäkö luottamustanne.” Älkää antako Saatanan kertoa teille pahaa minusta, koska sitä on paljon. Mutta pitääkö tuo luottamus, koska, jos te ette tee sitä, niin se ei tapahdu. Älkää katsoko minuun miehenä, minä olen mies, minä olen täynnä erehdyksiä. Mutta katsokaa siihen, mitä minä sanon Hänestä, Se on Hän, Hän on Se mihin katsoa.

⁷⁶ Ollessamme siellä ylhäällä Coloradossa; menimme sinne takaisin ja siellä oli ollut kovasti kuivaa. Riista oli niukasti. Veli Wheeler, Herra siunasi häntä ja antoi hänelle hienon voitonmerkin, ja me olimme niin onnelliset siitä, koska se oli hänen ensimmäinen metsästysretkensä. Ja Herra siunasi häntä. Ja sitten minä olin ampunut suuren voitonmerkin, jota olin odottanut kaksikymmentä vuotta. Veli Banks ja minä olimme olleet sen jäljessä pitkän aikaa. Ja minä olin kohdistanut kiväärini alhaalla lämpimässä maassa, ja nyt, kun toin sen sinne ylös kylmään, sen perä turposi, vaikka se oli lasikuitupedattu. Ja se ampui useita tuumia ohitse. Se osui tuohon eläimeen, joka seisoi siellä puiden välissä, paikkaan, johon sen ei olisi tullut osua; alemmaksi, kuin mistä se olisi tappanut tuon eläimen sekunnissa. Ja se hyppäsi ja putosi maahan sillä tavalla.

⁷⁷ Ja Billy, joka oli kanssani, sanoi: “Se osui siihen.” Ja minä ajattelin myös niin, mutta kun menimme katsomaan, ei se ollutkaan siellä. Billy sanoi: “Sinä osuit puuhun.” Katselin ylös ja alas eikä tuossa puussa ollut mitään merkkiä. Ja sitten lähdin etsimään sitä.

Ja sitten, siellä tuli varoitusmerkki. Siellä oli käytännöllisesti katsoen sata miestä, juuri yläpuolellamme. Ja veli Palmer ja muut heistä

¹⁷⁸ Siellä istui Nebukadnessar, joka oli antanut kuumentaa tuon pätsin seitsemän kertaa kuumemmaksi, kuin mitä se koskaan oli ollut. Perkeleen inspiroimana, hän otti nämä ihmiset, jotka seisovat Jumalan Sanan puolesta, ja heitti heidät tähän seitsenkertaisesti kuumennettuun pätsiin, eikä voinut edes polttaa heitä. Sillä suurempi oli Hän, joka oli Sadrakissa, Meesakissa ja Abednegossa, kuin hän, joka oli maailmassa. Ehdottomasti!

¹⁷⁹ Suurempi oli Hän, joka oli Eliassa, kuin mitä “vaskiset” taivaat olivat, koska hän voi kutsua sateen ulos “vaskisesta” taivaasta, joka ei ollut satanut 3½ vuoteen.

Suurempi on Hän, joka oli Eliassa, kuin kuolema, koska, kun hänen aikansa tuli kuolla, Jumala näki tuon vanhan, väsyneen profeetan, joka oli nuhdellut Iisebeliä ja kaikkea hänen maalaamistaan ja nykyaikaisia asioitaan, ja hän oli väsynyt, joten Hän ei edes antanut hänen kävellä kotiin niin kuin Eenok teki, vaan Hän lähetti vaunut noutamaan häntä ja viemään hänet Kotiin. Suurempi on Hän, joka oli Eliassa, kuin hän, joka oli Jerusalemissa, Juudeassa ja vuorissa; suurempi oli Hän, joka oli Eliassa, kuin itse kuolema. Suurempi on Hän, joka oli Eliassa, kuin hauta; koska hän pakeni hautaa ja hän pakeni kuolemaa, ja meni vain Kotiin vaunuissa. Näettekö? Suurempi oli Hän; ja Hän oli Eliassa.

¹⁸⁰ Te sanotte: “Oh, mutta hänhän oli suuri mies.”

¹⁸¹ Odottakaapa hetkinen! Raamattu sanoo: “Hän oli mies jolla oli samanlaiset kärsimykset”, kuin teillä ja minulla. Mutta, kun hän rukoili, hän uskoi, että hän sai sen minkä vuoksi hän rukoili. Aivan niin kuin Jeesus sanoi meille: “Kun te rukoulette, uskokaa, että te saatte mitä pyydätte, ja se tulee tehdyksi.” Hän rukoili, hartaasti, että ei sataisi, ja se ei satanut 3½ vuoteen. Näettekö? Suurempi oli Hän, joka oli Eliassa, kuin luonto.

¹⁸² Entä sitten sairaan parantaminen? Suurempi on Hän, joka on teissä, kuin sairaus. Koska sairaus on häiriö, joka häiritsee Jumalan lakeja. Tai suurempi on Hän, joka on teissä, Hän, joka on Parantaja ja Luoja, kuin Perkele, joka häiritsee teidän elämänne ohjelmaa. “Suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.” Näettekö?

Suurempi oli Hän, joka oli Eliassa. Suurempi oli Hän, joka oli Jesajassa tai kenessä tahansa noissa profeetoissa, kuin aika oli, koska he näkivät ajan ohitse.

Minne ne menevät, kun ne kuolevat? Mitä tapahtuu huonekärpäselälle? Mitä tapahtuu heinäsiirkalle? Tulee talvi ja lämpötila laskee neljäkymmentä astetta nollan alapuolelle; ja seuraavana keväänä te löydätte heinäsiirkkoja kaikkialta. Mistä ne tulivat? Hän on Luoja, joka puhuu olemassaoloon! Hän on Jumala. Luonto tottelee Hänen Sanaansa.

¹⁷³ Monet veljistämme kiihtyvät: he saavat sen vaikutelman, että Jumala käskyy tekemään jonkun määrätyn asian, ja he sanovat, että se on NÄIN SANOO HERRA, vaikka se ei sitä olekaan. Se on syy miksi se ei tapahdu.

Mutta, kun Jumala todella kertoo teille jotakin, sen täytyy tapahtua, sen täytyy olla sillä tavalla. Kun Jumala puhuu sen, sen täytyy olla.

¹⁷⁴ Suurempi on Hän, joka oli Mooseksessa, kuin hän, joka oli Egyptissä. Suurempi on Hän, joka oli Mooseksessa, kuin mikään mitä faarao voi tehdä, kaikkine noituuksineen. Suurempi oli Hän, joka oli Mooseksessa, kuin hän, joka oli taikureissa. Näettekö? Suurempi oli Hän, joka oli Mooseksessa, kuin koko luonto.

¹⁷⁵ Hän, joka oli Danielissa oli suurempi kuin leijonat. Hän voi pysäyttää nuo nälkäiset leijonat. Leijonat ryntäsivät nälkäisinä, syödäkseen Danielin; mutta suurempi oli Hän, joka oli Danielissa, kuin hän, joka oli leijonissa.

¹⁷⁶ Kun leijona ensin luotiin, se oli miehen ystävä. Se on Perkele, joka saa sen tekemään sitä. Tuhatvuotisessa Valtakunnassa tulevat susi ja lammas syömään yhdessä, ja leijona syö ruohoa kuin härkä ja voi maata härän kanssa. Ne eivät tule vahingoittamaan tai tappamaan Tuhatvuotisvaltakunnassa. Perkele tulee olemaan poissa. Se on Perkele, joka saa villit eläimet repimään ja raatelemaan ja syömään sillä tavalla kuin ne tekevät.

Se on Saatana, joka tekee sen. Mutta suurempi oli Hän, joka oli Danielissa, kuin hän, joka oli leijonissa. Suurempi oli Hän, joka oli tuossa profeetassa, kuin hän, joka oli leijonassa.

¹⁷⁷ Suurempi oli Hän, joka oli noissa heprealaislapsissa, kuin hän, joka oli tulossa. Sillä heidät heitettiin tuleen; ja Hän, joka oli heissä, oli heidän kanssaan ja esti tulen polttamasta heitä, vaikka pätsi oli kuumennettu seitsenkertaisesti. Kyllä vaan. Suurempi oli Hän, joka oli noiden heprealaislasten kanssa, kuin hän, joka oli maailmassa.

ovat sen todistajia. Ja veli Welch Evans ja hänen poikansa Ronnie olivat siellä. Ja suuri joukko miehiä oli mennyt sinne yläpuolellemme, paikkaan jota he kutsuvat "lehmäleiriksi" siellä ylhäällä, jossa karjapaimenet ovat karjanerottelun aikana. Minulla itselläni oli tapana pysytellä tuossa leirissä ollessani paimentamassa tuota karjaa ja pitämässä niitä erillään.

⁷⁸ Niinpä siellä oli noin sata miestä. Mutta kuka tahansa tietää, että kun tuossa osassa maata on ennustettu lumimyrsky, niin teidän on parasta lähteä pois välittömästi. Siitä syystä veli Palmer ja jotkut muut lähtivät pois aikaisemmin, koska heidän autossaan oli vain kolme vaihdetta, ja heidän täytyi päästä ulos sieltä, koska muussa tapauksessa voitte jäädä sinne viikkokausiksi. Niinpä he sanoivat lehdissä ja radiossa: "Lumimyrsky on tulossa." Kuorma toisensa jälkeen, käytännöllisesti katsoen kaikki sieltä yläpuoleltamme lähtivät pois. He olivat lähteneet välittömästi, koska he tiesivät, että niin on parasta.

⁷⁹ Mutta veljillä oli lupa kahdelle hirvelle, joten he eivät halunneet lähteä. Niinpä minä sanoin: "Hyvä on, me tulemme jäämään." Mutta minulle oli tulossa kokous kuuden päivän kuluttua ja minun täytyi mennä takaisin Tucsoniin.

⁸⁰ Niinpä pikku vaimoni... me olemme olleet naimisissa kaksikymmentäkaksi vuotta. Ja kahtenakymmenenä vuotena, meidän häpäpäivänämme, minä olin ollut siellä ylhäällä joka kerta; oli vain sattunut sillä tavalla. Niinpä minulla on siellä pieni paikka, jonne aina menen rukoilemaan, ja se näyttää siltä paikalta, minne vein hänet ensimmäisellä kerralla.

⁸¹ Tehän tiedätte kuinka minulla ei ollut tarpeeksi rahaa metsästysmatkaa ja häämatkaa varten, joten minä vein vaimoni häämatkalle metsästämään. Me olimme New Yorkissa, ja muistan auttaneeni häntä kaatuneiden puunrunkojen ylitse ja muuta sellaista, mennessämme tuohon paikkaan. Ja minulla on tämä pieni paikka siellä, jossa aina ajattelen häntä, kun menen sinne häpäpäivänämme. Metsästyskausi alkaa siellä lokakuun 23. päivänä, ja kahtenakymmenenä vuotena en ole ollut kotona siihen aikaan, vaan aina siellä ylhäällä.

⁸² Niinpä tuo päivä oli meidän vuosipäivämme. Ja minä sanoin tuona iltana leirivalkealla: "Jos te kaikki haluatte jäädä nyt tänne, niin

muistakaa, että me saatamme olla täällä kuukauden.” Koska olen nähnyt kaksikymmentä jalkaa lunta satavan siellä yli yön. Mennessä siellä oli kuivaa ja mukavaa; ja seuraavana aamuna lunta oli näin paksultti, se oli ehkä yläpuolella telttanne harjan. Ja sitten te jätte sinne, kunnes se sulaa pois. Ja te olette siellä korvessa noin viidentoista tai kahdenkymmenen mailin päässä. Ja jos tulee hätätilanne, niin tietenkin he lähettävät helikopterin noutamaan teitä pois, mutta tavallisesti heidän vain täytyy odottaa siellä.

⁸³ Niinpä jokainen lähtee niin pian kuin he kuulevat tuonkaltaisen säätiedotuksen. Ja me olimme siellä, ja minä sanoin: “Päätäkää nyt, jos haluatte jäädä, minä olen täällä metsästääkseeni kanssanne, ja minä tulen soittamaan vaimolleni ja toivottamaan hänelle: “Onnellista hääpäivää!”, ja samalla kerralla noudan hieman ruokatarvikkeita, koska meidän ehkä täytyy viipyä täällä.” Meiltä oli leipä lopussa silloin, enkä halua enää pitkään aikaan nähdä noita pannukakkuja, noita leirileipiä. Olin syönyt Kanadassa niitä noin kaksikymmentäyksi päivää, ja olin totisesti täynnä niitä. Ja niinpä minä sitten halusin mennä hakemaan hieman leipää.

⁸⁴ Niinpä he sanoivat haluavansa jäädä, joten siinä ei ollut mitään tehtävissä, ja veli Mann ja minä menimme alas noutamaan ruokatarvikkeita. Ja soitin vaimolleni, eikä puhelimeen vastattu. Kukaan ei vastannut; niinpä me odotimme noin tunnin ja teimme ostoksemme, menimme takaisin soittamaan, eikä hän vastannut. Ja minun täytyi soittaa sisar Evansille.

Uskon sisar Evansin olevan täällä. Ja minä sanoin... Kyllä, veli ja sisar Evans ovat täällä.

⁸⁵ Niinpä minä soitin sisar Evansille, veli Evansin puolesta ja kerroin sen hänelle, ja hän lupasi soittaa sisar Branhamille ja sanoa hänelle “Onnellista hääpäivää”, tietenkin, tähän tiedätte. Mutta hän oli mennyt ostoksille, noutamaan ruokatarpeita lapsille.

Ja me tulimme takaisin ja seuraavana aamuna taivaalla ei ollut muuta kuin pilviä. Siellä ei ollut satanut koko syksynä ja siellä oli todella kuivaa. Ja heidän täytyi pidentää metsästyskautta muutamilla ylimääräisillä päivillä kuivuuden vuoksi.

⁸⁶ Sitten minä sanoin veljille tuona aamuna: “Nyt, kun ensimmäinen sadepisara, ensimmäinen lumihietale tai ensimmäinen räntä, mitä tahansa alkaa sataa, niin juoskaa leirille niin nopeasti kuin voitte, koska

voi laittaa auringon paistamaan, ja pilvet palaamaan paikoilleen, tai Hän voi pimentää auringon. Hän on Jumala; Hän voi tehdä mitä tahansa Hän haluaa, ja Hän on uskovaisessa lapsessa! Aamen! Siinä se on.

¹⁶⁷ Siellä ei ollut yhtään paarmaa näkyvissä. Se saattoi olla talviaika, eikä siellä ollut yhtään paarmaa, mutta Jumala sanoi Moosekselle: “Mene ja puhu Minun Sanani. Minä tulen panemaan sinun mieleesi mitä sanoa. Mene sinä sinne ja nosta tomua maasta ja heitä se ilmaan.”

¹⁶⁸ Ja hän sanoi: “Olkoon paarmoja!” Ja muutamassa tunnissa siellä ryömi kaikkialla parmoja ehkä useamman tuuman paksuudella. Onko se oikein? Hän on Luoja!

¹⁶⁹ Siellä ei ollut sammakoita, ja hän ojensi sauvansa ja sanoi: “Olkoon sammakoita!” Ja niitä oli kaikkialla, kasapäissä, kunnes koko maa haisi. Onko se oikein?

¹⁷⁰ Kun hän tuli Punaiselle Merelle ja se oli hänen tiellään, niin Jumala sanoi: “Puhu merelle.” Ja Mooses puhui merelle; ja suurempi oli Hän, joka oli Mooseksessa, kuin meri itse. Onko se oikein? Nyt te näette, että suurempi oli Hän, joka oli Mooseksessa, kuin hän, joka on maailmassa. Suurempi oli Hän, joka oli Mooseksessa, kuin mikään luonto maailmassa. Hän käski luontoa. Mitä hyvänsä Jumala käski hänen sanoa, hän sanoi sen, ja sillä tavalla se oli.

¹⁷¹ Tuo sama Jumala on meidän kanssamme tänä iltana! Eikä ainoastaan meidän kanssamme, vaan meissä! Hän on todistanut olevansa meissä. “Suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.” Mitä me pelkäisimme, maailmaako?

¹⁷² Eräänä päivänä he löysivät jostakin täältä lähistöltä jonkinlaisen dinosauruksen hampaan. Luulen teidän kaikkien kuulleen siitä. Jostakin täältä läheltä Niagaran putouksia. He sanoivat: “Se painoi kuusi paunaa [2.7 kg].” Minä ajattelin, että he tulisivat sanomaan, että se oli ihmisestä, mutta lopulta he tunnistivat sen olevan jonkinlaisesta esihistoriallisesta eläimestä. Noita eläimiä ehkä eli joskus maan päällä. Missä ne ovat nyt?

Tiedätkö te, että Kaikkivaltias Jumala voisi käskeä dinosauruksia tulemaan tämän maan päälle, seuraavan tunnin kuluttua niitä voisi olla neljäkymmentä mailia paksultti. Tiedätkö, että Jumala voisi hävittää tämän maailman kirpuilla? Hän voisi kutsua kirput olemassaoloon.

Luoja. “Ja suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.” Näettekö.

¹⁶¹ Perkele on maailmasta. Maailma kuuluu hänelle. Se on aina ollut hänen. “Miksi olet pudonnut maahan, Oi Lusifer, aamun poika?” Näettekö, tämä maailma kuului hänelle. Kun hänet potkaistiin ulos Taivaasta, hän palasi siihen.

¹⁶² Hän oli tuo, joka sanoi Kristukselle: “Nämä valtakunnat kuuluvat minulle, voin tehdä niiden kanssa mitä tahdon.” Ne kuuluvat hänelle ja hän on tuo, joka on “maailmassa.”

¹⁶³ Johannes kertoi opetuslapsille: “Te olette kuulleet, että antikristus on tulossa, ja hän on jo täällä, työskennellen tottelemattomuuden lapsissa; mutta pienet lapset, te ette ole tästä maailmasta. Te olette Jumalasta; ja suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.” Se on Kristus teissä!

¹⁶⁴ Hän, joka loi taivaat ja maan, tuotiin julki Jeesuksen Kristuksen Persoonassa; Jumala Kristuksessa, sovittaen maailman Itselleen. Te sanotte: “Se ei ollut Jumalan Poika, veli Branham.” Hyvä on, katsokaamme onko Hän Iankaikkinen Jumala.

¹⁶⁵ Suurempi oli Hän, joka oli Joosuassa, kuin aurinko. Ja Joosua oli mies, synnissä syntynyt, kuten te ja minä. Ja suurempi oli Hän, joka oli Joosuassa, kuin aurinko, joka kiersi Jumalan käskystä. Jumala käski tuota aurinkoa paistamaan ja kiertämään, ja Jumalan lait hallitsivat ja säätelivät sitä. Mutta suurempi oli Hän, joka oli Joosuassa, kuin mitä Jumalan lait olivat, koska Luoja itse oli Joosuassa silloin, kun hän katsoi ylös aurinkoa ja sanoi: “Pysy siellä missä olet. Ja kuu, riipu sinä siellä missä olet, kunnes minä päätän tämän taistelun.” Ja aurinko ja kuu tottelivat häntä! Sillä Hän, joka oli Joosuassa, oli suurempi kuin aurinko ja kuu. Hän oli suurempi, joka oli Joosuassa.

¹⁶⁶ Hän, joka oli Mooseksessa, oli suurempi kuin Egypti. Egyptillä oli maailman voimakkain armeija ja he olivat valloittaneet maailman tuohon aikaan. Mutta suurempi Egyptiä oli Hän, joka oli Mooseksessa, koska Mooses voitti Egyptin. Suurempi oli Hän, joka oli Mooseksessa, kuin itse luonto. Oletteko koskaan ajatelleet sitä, että Jumala otti oman Sanansa ja antoi Sen Moosekselle, ja sanoi: “Mene sinne ja käske aurinkoa, niin ettei se paista”? Ja aurinko pimeni! Onko se oikein? Hän

viidessätoista minuutissa te ette voi nähdä kättänne edessänne. Ja se tulee yksinkertaisesti ryöppyämään ja puhaltamaan, ja minä en välitä siitä kuinka hyvin te tunnette maaston, jos te jääte sinne, te kuolate. Koska joskus te ette voi edes hengittää räntäsateen puhaltaessa niin voimakkaasti, te kuolate juuri sinne.” Ja minä sanoin: “Niin pian kuin tuo lumiräntä alkaa sataa, rynnätkää leirille niin nopeasti kuin voitte, huolimatta siitä missä olette.”

⁸⁷ Sanoin: “Menkää te täällä näihin rotkoihin, ja minä kiipeän korkeammalle ja pyörittelen kiviä mäeltä ja niin edelleen pelottaakseni nuo peurat sieltä ylhäältä ja ajaakseni ne alaspäin, ja valitkaa te sitten niistä mitkä haluatte.”

⁸⁸ Niinpä aloin kiivetä korkeammalle, ja suunnilleen siihen aikaan, kun pääsin sinne ylös paikalle, jota me kutsumme “satulaksi”, tuohon pieneen paikkaan, jonka aina ylitän mennessäni paikalle jota kutsutaan “Kveekarin Nupiksi”, suoraan siellä Mantereen Vedenjakajalla, hyvin korkealla. Ja, kun pääsin melkein tälle pienelle satulalle, olivat pilvet tulossa mustemmiksi ja mustemmiksi. Siellä ei ollut autoakaan jäljellä, vain me siellä ja karjapaimen leirillä. Se tuli pahemmaksi ja pahemmaksi, ja muutaman minuutin kuluttua alkoi sataa. Otin kiväärini ja panin sen päällys takkini alle, niin ettei kiikari sumuuntuisi ja perä kastuisi, koska siellä voisin joutua vastatusten karhun tai jonkun muun kanssa, tullessani alas. Niinpä pidin kiikaritähtäintä suojassa sillä tavalla, ja istuin hetkeksi erään puun alle. Ja minä istuin siellä rukoilemassa, minä sanoin: “Herra, Jumala, Sinä olet suuri Jehova, ja minä rakastan Sinua.”

⁸⁹ Kuinka monia kokemuksia minulla onkaan ollut! Näytin noille veljille, veli Palmerille ja muille, tuon paikan missä tuo kotka, tiedättehän, näin sen nousevan ilmaan siellä tuona päivänä... Nuo paikat, missä se kaikki tapahtui siellä. Siinä on jotakin minun luonteelleni sopivaa, siellä. Minulla on ollut niin monia kokemuksia Herrani kanssa, siellä ylhäällä noilla vuorilla. Te ette yksinkertaisesti voi mennä sinne näkemättä Häntä, Hän on siellä kaikkialla.

⁹⁰ Niinpä sitten, istuessani siellä tuo räntäsade alkoi ja tuuli tuiversi sillä tavalla, ja minä sanoin: “No niin, minä kyllä tunnen tien alas, mutta minun on parasta lähteä täältä juuri nyt.”

⁹¹ Katsoin alaspäin, enkä voinut enää nähdä sinne pohjalle, nuo pilvet, pilvien pyöriessä sinne ja tänne ja räntäsateen ryöpytessä. Ja siellä se oli lumimyrsky. Sää tiedotus oli sanonut useiden päivien ajan, että ”suuri lumimyrsky on tulossa”.

⁹² Veli Tom on täällä. Veli Tom Simpson, tullessaan alas Kanadasta, oli kuullut sääennusteen, ja häntä oli neuvottu olemaan kulkematta tuon alueen halki, koska tämä ennuste sanoi: ”Tulee lumimyrsky.” Missä sinä olet, veli Tom? Kyllä, juuri tässä. Lumimyrsky oli tulossa! Kaikki olivat valmistautuneet sitä varten.

⁹³ Panin aseeni punaisen paitani alle, tällä tavalla, ja lähdin laskeutumaan alas vuorelta. Ja kun olin päässyt noin puolen mailin päähän tuosta satulasta; ja kuinka nuo räntähiutaleet olivatkaan suuria, tämän kokoisia, ja tuuli tuiversi ja puhalsi siellä vuorella. En voinut enää nähdä sinne pohjalle. Saatoin nähdä noin seitsemän tai kymmenen metriä eteeni, ja tiesin kuinka seurata tätä pientä harjannetta alaspäin, ja tulisin joelle ja tiesin kuinka seurata tuota jokea ja minne mennä, jos se tulisi todella pahaksi.

⁹⁴ Ja niinpä minä lähdin alaspäin ja olin päässyt noin puoleenväliin, kun Joku sanoi minulle, aivan yhtä selvästi kuin te kuulette minun puhuvan: ”Pysähdy ja mene takaisin!”

⁹⁵ Ajattelin: ”Oh, mitä minä ajattelen? Ehkä se on vain minun ajatukseni.” Enkä yksinkertaisesti voinut ottaa toista askelta eteenpäin.

⁹⁶ David oli valmistanut minulle voileivän tuona aamuna, ja uskon hänen yrittäneen päästä tasoihin kanssani, koska olin kerran valmistanut yhden hänen isälleen sipulista ja hunajasta, se oli kaikki mitä meillä oli. Niinpä hän valmisti minulle metvurstileivän, enkä tiedä, mitä kaikkea siinä oli sekoitettuna yhteen! Minulla oli se paitani sisällä ja se oli kastunut paitani lävitse, joten minä ajattelin: ”Minäpä pysähdyn ja syön sen, ja ehkä kaikki on sitten hyvin.” Niinpä vedin esiin tuon voileivän, noin kello kymmeneltä, ja aloin syödä sitä. Ajattelin: ”Nyt minulla on kaikki hyvin.”

Ja lähdin jälleen liikkeelle, mutta Jokin sanoi: ”Mene takaisin sinne mistä tulet!”

⁹⁷ ”Mennäkö takaisin tuon myrskyn lävitse?” Hieman enemmän kuin puoli mailia takaisin ylös vuorta, tuohon pimeään metsään, jossa ette voi

¹⁵⁸ Tuuli, nyt muistakaa, Jumala loi tuulen; se on ilmaa. Jumala loi aallot; ne ovat vettä. Mutta, kun Perkele meni siihen, se alkoi möyrytä, tuodakseen hävityksen. Jumala loi miehet olemaan Jumalan poikia, mutta kun Perkele menee heihin, se saa aikaan vaikeuksia. No niin, se oli Perkele, joka meni tuuliin ja lähetti tuon myrskyn. Eikö Luoja, joka oli luonut tuulet, voinut sanoa: ”Menkää takaisin, sillä Minä loin teidät”?

Eikö se ollut tuo sama Luoja, joka seisoi siellä mäen harjalla tuona päivänä?

Eikö se ole tuo sama Yksi, joka voi ottaa kalasta palasen, ja siitä kasvoi toinen palanen? Hänellä ei itse asiassa olisi tarvinnut olla sitä. Hän olisi voinut sanoa sen.

Eikö se ole tuo sama Luoja, joka loi oravat? Sitten, Hän, joka oli Kristuksessa, on meissä! Sillä Se tekee samoja tekoja, joita Hän teki, samoja asioita.

Kuolema ei voinut seistä Hänen Sanansa Läsnaolossa.

¹⁵⁹ Katsokaahan, meillä on viisi virallista lausuntoa siitä, että ihmiset olivat ”kuolleita”, ja Herra antoi näyn, ja meni ja nosti heidät ylös jälleen. Täällä istuu yksi juuri nyt, joka kuoli juuri siellä, missä hän istuu nyt. Ja täällä hän on elossa nyt. Se oli sydänkohtaus. Siellä on hänen vaimonsa, joka on sairaanhoitajatar. Me menimme alas hänen luokseen, ja kaikki oli poissa, hänen silmänsä tuijottivat, hän oli poissa. Täällä hän on, elossa. Näettekö? Sillä suurempi on Hän, joka on täällä, meissä, kuin hän, joka on maailmassa!

¹⁶⁰ Suurempi on Hän! Se on Jumala, Luoja! Tuulten ja aaltojen täytyi totella Häntä. Riivaajat halvaantuivat. Koko luonto totteli Häntä, koska Hän oli luonnon Luoja. Oh, kun me ajattelemme sitä, poistaa se kaiken epäilyksen. Sitten me ymmärrämme nämä asiat, näettehän. Mitä se on? Se ei ole mies. Mies ei voi tehdä sitä, mies on osa luomakuntaa. Mutta tuulet ja aallot tottelivat Luojaa.

Näettekö, ja tarvitaan Luoja tekemään sen, ”sillä Hän, joka on teissä on suurempi kuin hän, joka on maailmassa.” Hän, joka voi aiheuttaa melskeen, on hän, joka on maailmassa. Hän, joka on teissä, on Luoja, joka teki tuulen; Hän voi nuhdella Perkeleen ulos tuulista, ja on tyventä. Hän voi nuhdella Perkeleen ulos myrskystä, ja myrsky lakkaa. Hän on

Mikä teissä on suurempi? Se on Kristus, voitelu! Jumala, joka oli Kristuksessa, on teissä. "Suurempi on hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa."

¹⁵⁴ Sitten, jos Hän on teissä, niin te ette enää elä, vaan se on Hän, joka elää teissä. Näettekö? Se ei ole teidän ajatuksenne, ja mitä te haluatte ajatella tästä, vaan mitä Hän on sanonut tästä. Sitten, jos Hän on teissä, Hän ei missään tapauksessa kieltäisi sitä mitä Hän on sanonut. Hän ei voisi tehdä sitä. Mutta Hän pitäisi mitä Hän on sanonut, ja Hän yrittää löytää tuota henkilöä, jonka kautta Hän voisi vahvistaa itsensä.

¹⁵⁵ Se ei nyt merkitse sitä, että Hänen täytyisi tehdä se jokaiselle. Aikana jolloin Mooses johdatti Israelin lapsia, siellä oli yksi, ja se oli Mooses. Loput heistä vain seurasivat Sanomaa. Ymmärrätekö? Jotkut heistä yrittivät nousta jäljittelemään sitä. Ja Jumala sanoi: "Erota itsesi!", ja maa nielaisi heidät. Näettekö?

¹⁵⁶ No niin! Mutta "Hän, joka on teissä on suurempi kuin hän, joka on maailmassa." Jumala teissä, kuten Hän oli Jeesuksessa Kristuksessa. Koska kaikki mitä Jumala oli, Hän vuodatti Kristukseen; ja kaikki mitä Kristus oli, Hän vuodatti Seurakuntaan. Näettekö? Se on Jumala teissä. "Hän, joka on teissä."

¹⁵⁷ Ei ihme, että tuulet ja aallot tottelivat Häntä, tottelivat Hänen Sanaansa! Ne tottelivat Hänen Sanojaan, koska ne olivat Jumalan Sanoja Hänen kauttaan. Hän oli mies, mutta Hän oli Sana tehtynä lihaksi. Näettekö? Ja, kun Hän puhui, se oli Jumala, joka puhui inhimillisten huulten kautta. Ei ihme, että tuulet ja aallot... Itse Luoja, joka loi tuulet ja aallot, oli Hänessä. Ajatelkaahan nyt sitä! Ajatelkaa syvällisesti nyt, ennen kuin tulemme lopettamaan. Ei ihme, että Hänen Sanansa halvaannutti riivaajat! Se oli Jumala Hänessä. Se oli Jumala Kristuksessa. Riivaajat lamaantuivat. Ei ihme, että kuollut, joka oli palaamassa takaisin tomuun, ei voinut jäädä sinne makaamaan, Hänen Sanansa vuoksi! Sillä, Hän oli Sana.

Hän sanoi Lasarukselle, sen jälkeen, kun hän oli ollut kuolleena neljä päivää ja haisi, kasvojen jo alkaessa painua sisään noin pitkän ajan kuluessa: "Lasarus, tule esiin!" Ja kuollut mies nousi jaloilleen. Miksi? Se oli Jumala. Hän, joka oli Kristuksessa, oli Jumala. Kuolema ei voinut seistä Hänen Läsnaolossansa! Se oli Jumala Kristuksessa.

nähdä pidemmälle kuin tästä tuohon urkuihin! Mutta minä olen tulossa vanhaksi mieheksi ja olen ollut kristitty nyt kolmekymmentäkolme vuotta; ja tiedän, että ei ole väliä mitä, kuinka naurettavalta se näyttääkin, Herran mieli, tehkää se, mitä Herra sanoo.

⁹⁸ Ja minä käännyin ympäri ja palasin tuohon "satulaan" tunnustellen tieni takaisin sinne. Oh, räntää tuli kovemmin ja kovemmin ja oli tulossa pimeämpää ja pimeämpää. Ja minä istuin sinne ja nostin takkini ylös tällä tavalla, tai paitani kiikaritähtäimen ylle jälleen, ja istuuduin. Ajattelin: "Mitä minä teen täällä? Miksi tulin takaisin tänne?"

⁹⁹ Ja istuin ja vain odotin muutamia minuutteja. Ja aloin jälleen nousta ylös, ja aivan yhtä selvästi kuin vain voin kuulla, tuo Ääni sanoi: "Minä olen Taivaiden ja maan Luoja! Minä teen tuulen ja sateen." Minä otin pois hattuni.

¹⁰⁰ Sanoin: "Suuri Jehova, oletko se Sinä?"

¹⁰¹ Hän sanoi: "Minä olin tuo Yksi, joka vaiensin tuulen meren yllä. Minä olin tuo Yksi, joka tyynnytin aallot. Minä loin taivaat ja maan. Enkö minä ollut tuo Yksi, joka käski sinua puhumaan nuo oravat, ja ne tulivat olemassaoloonsa? Minä olen Jumala."

¹⁰² Nyt, kun ääni puhuu teille, tarkatkaa Kirjoituksia. Jos se ei ole Kirjoitusten mukaista, jättäkää se rauhaan; minä en välitä kuinka selvää se on, pysykää poissa siitä.

¹⁰³ Sanoin: "Kyllä, Herra."

¹⁰⁴ Hän sanoi: "Puhu noille tuulille ja tuolle myrskylle, ja se on menevä pois." Nyt tämä Raamattu lepää edessäni, ja minun elämäni on Siinä.

¹⁰⁵ Nousin ylös ja sanoin: "Minä en epäile Sinun Ääntäsi, Herra." Sanoin: "Pilvet, lumi, sade, räntä, paheksun teidän tuloanne. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, menkää omiin paikkoihinne! Minä sanon, että auringon täytyy tulla esille välittömästi ja paistaa neljä päivää, kunnes metsästysmatkamme on ohitse ja minä lähten täältä veljieni kanssa."

¹⁰⁶ Tuuli oli yksinkertaisesti whooooosssh", sillä tavalla. Ja sitten se alkoi sanomaan: "Whoosh", ja sitten, "whew, whew, whew, whe." Ja pysähtyi!

¹⁰⁷ Seisoin todella hiljaa. Veljeni siellä ihmettelivät, että mitä oli tapahtumassa. Ja räntä, sade taukosi. Ja siellä tuli tuuli, pyörien alas vuorilta, ja yksi meni itään toinen länteen, pohjoiseen ja etelään. Ja muutamassa minuutissa aurinko paistoi mukavasti ja lämpimästi. Se on totuus! Jumala tietää, että se on totuus!

¹⁰⁸ Minä vain seisoin siellä hattu poissa päästäni ja katselin ympärilleni. Minä... Sanotko... Koko ruumiini oli aivan turtana.

¹⁰⁹ Ajattelin: "Luomakunna Jumala, se on kaikki Hänen kädessään. Mitä Hän kertoo minulle?"

¹¹⁰ Nostin aseeni ylös ja pyyhin kiikarin kuivaksi, ja lähdin kävelemään mäkeä alas.

Ja Jokin sanoi minulle: "Miksi et kulje tämän korven halki Minun kansaani, kävele Minun kanssani?"

¹¹¹ Sanoin: "Kyllä, Herra, koko sydämeistäni; se olisi yksi suurimmista asioista mitä voisin tehdä, kävellä Sinun kanssasi." Niinpä panin aseeni olalleni ja lähdin kävelemään tuon neitseellisen metsän halki, johon kirves ei ollut koskaan kosketanut.

¹¹² Sitten tehdessäni niin, kävellessäni alaspäin näitä riistapolkuja pitkin, minusta tuntui kuin: "Uskonpa meneväni tuohon paikkaan missä... eilen oli hääpäivämme, ja minä tulen seisomaan siellä muutamia minuutteja; vain pieneksi kunnianosoitukseksi Medalle, siellä missä on tuo pieni amerikanhaapametsä, tuolla kallionnyppylällä." Ja sanoin: "Uskonpa käveleväni sinne pieneksi kunnianosoitukseksi hääpäiväämme kohtaan. Ja sitten menen alas tältä toiselta puolelta, ja kävelen ympäri Corral-huippuja kohden, ja tulen takaisin alas sitä kautta. Vain kävelen ja iloitsen."

¹¹³ Olin sanomassa: "Isä, tiedän, että Sinä kävelet kanssani, ja mikä etuoikeus se onkaan! Ei ole ketään suurempaa, jonka kanssa voisin kävellä, vain Jumala!" Ja kuinka lämmintä tuo auringonpaiste olikaan, tullessani pois sieltä vuorilta.

¹¹⁴ Pysähdyin erälle bensiiniasemalle kolme päivää myöhemmin ja sanoin: "Kaunis päivä! Siinä osassa maata ei satanut tippaakaan ennen kuin nuo neljä päivää olivat kuluneet. Aurinko paistoi joka päivä. Onko se oikein, veljet? Näettekö? Eikä pilveäkään ollut taivaalla.

¹⁴⁷ Sanoin: "Äiti, ota lapsesi ja mene metsään. Sinä olet minun käsissäni. Sinun elämäsi on käsissäni, mutta minä en tule vahingoittamaan sinua. Lupasin Jumalalle etten tekisi sitä." Ja se käveli lähemmäksi. Se katseli minua. Kaikki ne kävelivät lähemmäksi; kunnes ne olivat niin lähellä, että olisivat melkein voineet syödä käsistäni. Ja tuuli puhalsi minusta niihin päin. Sitten emo kääntyi ympäri ja käveli takainpäin pienen matkan, kaikki kolme niistä.

¹⁴⁸ Ja tässä se tuli jälleen takaisin, kävelen suoraan luokseni. En liikahtanutkaan, seisoin vain siellä. Sanoin: "Menehän nyt metsään; minäkin rakastan sitä. Mene ja elä! Sinun elämäsi on kädessäni, mutta minä säästän sinut. Sinä et voisi paeta, sinä tiedät ettet voisi." Voin tappaa kaikki kolme kolmessa sekunnissa, aivan niin nopeasti kuin vain voin ampu; ja ne eivät voisi päästä pakoon, koska ne seisoivat aivan vierelläni. Ja minä sanoin: "Minä tulen säästämään teidät. Menkää ja eläkää." Seisoin siellä. Ne menivät kävelen ja katosivat metsään.

¹⁴⁹ Pyyhkäisin kasvojani tällä tavalla, ja juuri silloin jotakin tapahtui. Ääni puhui, mitä selvimmin, suoraan sieltä siniseltä, pilvettömältä taivaalta. Se kaikki oli kestänyt vain lyhyen aikaa. Ja Ääni puhui sanoen: "Sinä muistit lupauksesi, etkö vain?"

¹⁵⁰ Sanoin: "Kyllä, Herra."

¹⁵¹ Hän sanoi: "Minäkin tulen myös muistamaan omani. Minä en tule koskaan jättämään sinua enkä hylkäämään sinua." Tuo taakka lähti sydämeistäni. Siitä lähtien sitä ei ole ollut; alkoon se milloinkaan tulko takaisin.

¹⁵² Sitten tulin Tucsoniin. Outo asia on, ettei minulle ole milloinkaan tapahtunut niin paljon kuin sieltä tultuani. Uskon Jumalan odottaneen tuota hetkeä. Uskon, että aika on käsillä, niin että jotakin täytyy tapahtua.

¹⁵³ Jos me vain voisimme vastaanottaa tämän Totuuden. Nyt hetkinen. Jos me vain voisimme käsittää mitä tämä raamatunpaikka tarkoittaa: "Hän, joka teissä on, on suurempi kuin hän, joka on maailmassa." Me emme voi ymmärtää sitä, vaikka sanommekin uskovamme Sen. Ja me tiedämme, että Se on Totuus, mutta me emme todella ymmärrä Sitä.

...suurempi on hän, joka on teissä, kuin hän, joka on maailmassa.

puuta vasten. Seisoin siellä itkemässä, toinen käteni riippuen alhaalla ja toinen kiväärin hihnasta kiinni pitäen tällä tavalla.

¹³⁸ Sanoin: “Jumala, minä en ole arvollinen olemaan Sinun palvelijasi. Olen pahoillani, että olen tehnyt niin monia erehdyksiä. Tarkoitukseni ei ollut tehdä erehdyksiä, Herra. Sinä olet ollut niin hyvä minulle.”

¹³⁹ Silmäni olivat suljettuina ja kuulin jostakin ääntä: “stomp, stomp; stomp, stomp.”

¹⁴⁰ Nostin silmäni, ja suoraan edessäni seisoivat kolme peuraa. Ajattelin: “Siinä on veli Evansille yksi, veli Woodille. Siinä ovat nuo kolme peuraa. Aivan tarkalleen mitä olen hakemassa.” Ojentauduin, kurottauduin nostamaan kivääriäni, ja sanoin: “En voi tehdä sitä. Lupasin Jumalalle etten tekisi sitä.” Näettekö? “Lupasin Hänelle etten tekisi sitä.”

¹⁴¹ Jokin sanoi minulle: “Mutta siinä ne ovat!”

¹⁴² Ajattelin: “Kyllä, se on mitä eräs mies sanoi Daavidille kerran: ‘Jumala on antanut hänet sinun käsiisi!’ Tiedätkö, Kuningas Saulin.

¹⁴³ Ja Jooab sanoi hänelle: “Tapa hänet! Siinä hän makaa!”

¹⁴⁴ Ja hän sanoi: “Jumala varjeltakoon, etten koske Hänen voideltuunsa.”

¹⁴⁵ Ja nuo peurat seisoivat siellä ja katselivat minua. Minä ajattelin: “Ne eivät voi päästä pakoon. Ei ole mitään tapaa niiden paeta. Ne ovat alle kolmenkymmenen metrin päässä minusta ja minulla on tämä kivääri. Seison tässä, ja siinä on kolme peuraa. Ei, en voi tehdä sitä. En yksinkertaisesti voi tehdä sitä.” Se oli emo kahden täysikasvuisen vasikan kanssa. Niinpä minä en yksinkertaisesti voinut kohottaa kivääriäni. Sanoin: “En voi tehdä sitä.” En liikahtanutkaan, seisoin vain siellä. Sanoin: “En voi tehdä sitä, koska lupasin Jumalalle, etten tekisi sitä. Niinpä nuo veljet, he eivät tarvitse näitä peuroja. Minä en voi tehdä tätä. Minä en yksinkertaisesti voi tehdä sitä.”

¹⁴⁶ Ja tuo emo tuli... Kuunnelkaapa nyt, siellä ylhäällä oli ollut sata miestä ammuskelemassa niitä neljän tai viiden päivän ajan. Olisivatko ne peloissaan? Ensimmäinen vilahdus punaista... Ja minulla oli punainen paita ja punainen lakkki. Ensimmäinen merkki, ja ne olisivat menneet; mutta ne seisoivat siellä, kaikki kolme, katsellen minua.

¹¹⁵ Ja minä tulin tuolle bensiiniasemalle ja sanoin: “Kylläpä on kaunis päivä.” “Kyllä, niin on!”

Sanoin: “On ollut kauhean kuivaa.”

¹¹⁶ Hän sanoi, tuo henkilö siellä bensiiniasemalla sanoi: “Se on omituinen asia, tiedätkö, he kertoivat meille, että oli tulossa suuri lumimyrsky, ja yhtäkkiä se lakkasi!”

¹¹⁷ Minä tulin alas Uuden Meksikon suunnalta poikani Billyn kanssa ja menimme sisälle erääseen pieneen paikkaan, saadaksemme hieman... sinä aamuna, kun lähdimme sieltä, ja minä sanoin: “Onpa todella kaunis päivä.”

“Kyllä, niin on!”

Sanoin: “Käyttää kuin olisi ollut kovasti kuivaa.”

“Kyllä, niin on ollut.”

Sanoin: “Oletko sinä täältäpäin?”

¹¹⁸ Hän sanoi: “Ei, olen Wisconsinista”, tai jostakin sieltä. Hän sanoi: “Olen ollut täällä kaksikymmentä vuotta, joten uskon voivani kutsua sitä kodiksi.”

¹¹⁹ Sanoin: “Luulisin, että sinä silloin olet syntyperäisiä täällä. Kyllä vaan. Näyttää siltä kuin olisi ollut kauhean pölyistä.”

¹²⁰ Hän sanoi: “Tiedätkö, hyvin outo asia tapahtui! Meille oli ennustettu lumimyrskyä ja paljon lunta; ja se itse asiassa alkoikin, mutta sitten se loppui!”

¹²¹ Sanoin: “Älähän nyt.”

¹²² Ja tulin kotiin. Ja veli Tom sanoi, että häntä oli käsketty olemaan menemättä tuota tietä, koska lumimyrsky oli tulossa. Ja hän tuli suoraan tuon maan lävitse ilman, että näki pisaraakaan sadetta tai mitään! Hän on yhä Jumala, näettekö, aivan yhtä paljon kuin Hän koskaan on ollut.

¹²³ Kävellessäni siellä ylhäällä... Nyt, tämä osa, toivon, ettei vaimoni saa tätä nauhaa. Mutta tulen kertomaan teille jotakin. Ja minä kerron teille ainoastaan totuuden. Näettekö, ja se on ainoa tapa tehdä se. Olen usein ihmetellyt, miksi hän ei valita minun lähdöstäni näille matkoille hääpäivänämme. Tiedätkö mitä olin päättänyt mielessäni? Sanoin: “On aivan liian paljon ihmisiä ympäri taloa, ja sitten minä olen aina,

niin kuin te tiedätte, hermostunut. Ja kaikki, mistä minä haluan puhua, on Jumalasta, Raamatusta ja muusta sellaisesta. Niinpä hän ehkä pitää sitä pienenä lepona itselleen, kun menen metsästämään ja hän pääsee eroon minusta muutamaksi päiväksi.” Minä puoliksi ajattelin sitä, kulkiessani siellä.

¹²⁴ Minä pyydän häneltä anteeksi ja pyydän Jumalalta anteeksi, että ajattelen sellaisia ajatuksia, olin menossa sinne, ajattelin: “No, hän ajattelee.. Ja, hyvänen aika, minkälainen työntekijä hän onkaan, tiedättehän, ja kaiken aikaa, kun hän on keittiössä tai jossakin ulkona...”

¹²⁵ Ja kuka tahansa teistä tuntee hänet, tietää, että tuo pesukone käy koko ajan. Ja sitten minä saatan mennä sinne... Sanon: “Älä aina pese tuolla tavalla! Puhu minulle. Minä rakastan sinua. Haluan sinun kertovan minulle jotakin: sano, että sinäkin rakastat minua.”

¹²⁶ Hän sanoi: “No niin, sinähän tiedät, että rakastan”, ja sitten peseminen jatkui taas entisellään.

¹²⁷ “Minä en halua sinun tekevän sitä, haluan, että tulet tänne ja istut minun viereeni.”

¹²⁸ “Oh, Bill, minulla on niin paljon työtä juuri nyt!”

¹²⁹ Ja minä ajattelin: “No niin, jos menen sinne, saa hän aikaa tehdä työtään.” Ja minä kuljin siellä ajatellen sitä.

Nyt, muistakaa, minä olen pannut Raamatun tähän eteeni, joten voitte nähdä, että minä olen Sanan edessä.

Ja kävellessäni siellä, jotakin tapahtui minulle. Lähtiessäni liikkeelle...

¹³⁰ Aluksi, ajattelin sitä kuinka olin vienyt hänet häämatkalle sinne ylös. Hän oli kaunis, pieni, mustatukkainen, ruskeasilmäinen tyttö, ja minä nostin häntä näiden puunrunkojen ylitse, tiedättehän, yrittäen saada hänet sinne ylös tähän paikkaan, jossa olin tappanut joitakin karhuja. Ja hänellä oli minun cowboy-saappaat jalassaan. Ja halusin näyttää vaimolleni missä olin saanut nämä karhut. Ja uskoisin, että se oli kaksikymmentä tai kaksikymmentäkaksi vuotta sitten. Me menimme naimisiin vuonna 1941. Ja minä nostin häntä noiden puunrunkojen ylitse, tiedättehän.

¹³¹ Ja minä ajattelin: “Pikku kaveri raukka, on täytynyt kestää minua niin, että on tullut harmaaksi.” Ja en ollut ajanut partaani muutamaaan päivään ja huomasin, että myös itsekin olin harmaantunut. Näin harmaan partani ja ajattelin: “Vanha poika, olet melkein lopussa nyt. Jos aiot tehdä jotakin, niin sinun on parasta pitää kiirettä. Sinä olet myös tulossa liian vanhaksi.”

¹³² Ja sitten, kävellessäni siellä sillä tavalla, jotakin tapahtui. Yhtäkkiä, joka liikkeessä, joka tavalla, minä olin poika, ja ajattelin kuin poika. Pidin päätäni kumarassa, ja katsoessani ylös minä näin hänet aivan yhtä selvästi kuin koskaan olen nähnyt hänet, siellä hän seiso i edessäni käsivarret ojennettuina. Pysähdyin ja hieraisin kasvojani, ja katsoin uudelleen. Sanoin: “Meda, oletko se sinä, kultaseni?”

¹³³ Katsoin tänne, ja ajattelin: “Mitä on tapahtunut?” Ja minä ajattelin: “Kyllä, minä kävelen Hänen kanssaan.” Ja se muuttui silloin, ja minä olin jälleen vanha mies, ja näky oli poissa edestäni.

¹³⁴ Ja minä pysähdyin; otin jälleen hattuni pois ja panin sen sydämeni päälle ja sanoin: “Jeesus, minun sydämelläni. on ollut sellainen taakka vuosia. Minun ei tarvitse kertoa Sinulle, että minulla on taakka. Olen tehnyt parannusta ja olen tehnyt parannusta, olen tehnyt kaiken mitä tiedän tehdä. Ja mikä on syy, ettei tämä taakka jätä minua?”

¹³⁵ Ja sitten lähdin kävelemään eteenpäin. Ja, kun kiipesin tälle pienelle nyppylälle, kolme- tai neljäkymmentä metriä edessäni; lähdin ylös tälle nyppylälle, minusta alkoi tuntua todella heikolta. Ja siellä oli pieni poppeli, noin kymmenen tuumaa läpimitaltaan, kasvaen ylös ja sitten muodostaen kuin nuolen ja jälleen jatkuen ylöspäin. Ja päästessäni sinne tunsin itseni niin heikoksi, että horjuin. Lakkini oli jälleen päässäni, minä nojasin päätäni tätä vasten, ja se tuntui minusta hyvälle, nojata päätäni tätä amerikanvaahtera vasten. Se on oikeastaan poppeli, mutta se näyttää koivulta, tiedättehän tuon puulajin. Nojasin sitä vasten siellä. Seiso iin pääni kumarassa, lämpimän auringon osuessa selkääni, ja minä ajattelin: “Jumala, joka lähetti pois tuon sateen ja tuon tuulen!”

¹³⁶ Ja kuulin jostakin ääntä: “Pat, pat, spat.”

¹³⁷ Ajattelin: “Mitä tuo on? Tuulihan on puhaltanut kaiken veden pois. Aurinko paistaa. Mitä on tuo litinä?” Se oli vettä, joka vuoti silmistäni, se juoksi harmaan partani lävitse ja tippui Jumalan kuivattamille kuiville lehdille, joita oli siinä edessäni. Ja minä seiso iin siellä tällä tavalla tuota